STUDENŢI şi STUDENTE!

VOTÎND PENTRU CANDIDAŢII FRONTULUI UNITĂŢII SOCIALISTE, VOTAŢI PENTRU ÎNFĂPTUIREA IDEALURILOR NOBILE ALE POPORULUI NOSTRU, PENTRU UN VIITOR LUMINOS, PENTRU REALIZAREA VOASTRĂ CA INTELECTUALI ŞI CETĂŢENI, DEMNI CONTINUATORI AI OPEREI DE CONSTRUIRE A SOCIALISMULUI ŞI COMUNISMULUI ÎN ROMÂNIA!

Viaţa studenţească

REVISTĂ A ASOCIAŢIILOR STUDENŢILOR DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA, Nr. 9 ● Miercuri 26 februarie 1969 ● 16 pagini ● 0,50 lei

Foto : Emil COJOCARU

O imagine din miile de acest fel înregistrate în aceşti ani nu numai de către fotoreporteri şi operatorii jurnalelor de actualităţi, ci întipărite în memoria noastră afectivă în ceasuri de inexprimabil entuziasm patriotic, de devoţiune fără margini faţă de conducătorii destinelor socialiste ale României. Simbolică prin semnificaţie şi cotidiană prin frecvenţa ei în cursul firesc al vieţii noastre de muncă şi de scrutare încrezătoare a zilei de mîine, prezenţa însufleţitoare, dătătoare de curaj şi de certitudini, a tovarăşului Nicolae Ceauşescu în mijlocul nostru este semnul înalt al acelei osmoze care uneşte în fiinţa noastră patria, poporul şi partidul. Dacă am ales pentru această deschidere sărbătorească de pagină o asemenea imagine-cheie de boltă e pentru că ea recheamă în conştiinţa noastră întreg acel caleidoscop al succesiunii izbînzilor obţinute de noi în aceşti ani cu preţul unor mari, epopeice strădanii, urmînd totdeauna nu numai îndemnul măsurat şi sigur al conducătorilor, ci şi pilda lor zilnică de dăruire patriotică şi spirit de sacrificiu, de grijă şi răspundere bine chibzuită pentru prezentul şi viitorul demn şi fericit al acestui popor.

Conducător între conducători, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român şi preşedintele Consiliului de Stat a făcut prin munca sa neobosită, prin patriotismul înflăcărat şi devotamentul ferm faţă de cauza comunismului — aspiraţia vitală a patriei noastre — ca înaltele funcţii cu care a fost investit să fie consfinţite prin voinţa întregului nostru popor, a muncitorilor, ţăranilor, intelectualilor, a tinerilor, a comuniştilor, membri şi nemembri de partid.

E recunoaşterea şi recunoştinţa întregii ţări pe care în atîtea rînduri, împreună cu ceilalţi conducători de partid şi de stat, a străbătut-o, în lung şi în lat, poposind în hala uzinei sau în inima cîmpului, în laborator sau pe şantierul abia ridicîndu-se din iarbă, în şcoala nou construită sau în amfiteatrul fremătînd, sfătuindu-se cu noi cum să facem totul mai bine şi la timp pentru ca deviza muncă, muncă şi iar muncă să se traducă în viaţa tuturor prin socialism, propăşire, fericire.

E satisfacţia noastră, a studenţimii, că totdeauna aceste itinerare de muncă şi confruntare cu cerinţele ascensiunii noastre socialiste, ne-au trecut întotdeauna pragul amfiteatrului, bibliotecii, căminului, al iubitoarei noastre alma mater, dîndu-ne prilejul să ne încredinţăm de fiecare dată partidului recunoştinţa şi făgăduinţa devenirii noastre prezente şi viitoare.

A rememora un asemenea moment în ajunul marii investiri de la 2 martie înseamnă a aduce partidului nostru, conducerii sale, în frunte cu tovarăşul Nicolae Ceauşescu, prinosul de încredere, dragoste şi devoţiune, sentimentele profunde în care-şi află acoperirea votul ce-l vom da candidaţilor Frontului Unităţii Socialiste!

Niculae STOIAN

REZONANŢELE VOTULUI NOSTRU

Actuala legislatură a Marii Adunări Naţionale, a fost una din cele mai bogate şi mai dense din istoria noastră. Retrospectivele politice, economice, sociale, culturale, ştiinţifice, intrate în sistemul riguros de bilanţuri şi perspective pe care le facem între legislaturi, ne umplu de mîndrie patriotică, de certitudinea unei civilizaţii în plină eflorescenţă, de coordonatele unui viitor ascendent şi lucid.

Au trecut ani de metamorfoze şi prefaceri esenţiale, structurale în sistemul nostru economic şi social, ani de edificare socialistă pe principii noi, revoluţionare — vectori ai experienţei încorporate diurn la parametrii realităţii imediate, pentru progresul forţelor de producţie şi desăvîrşirea complexului mecanism al statului socialist. Geografia materială şi spirituală a ţării a cîştigat noi rezonanţe în lucruri şi în idei — bunuri ale întregului popor, elemente noi de civilizaţie industrială s-au adăugat tezaurului nostru comun; pretutindeni s-au înălţat uzine, fabrici şi combinate ultramoderne, ale căror siluete geometrice stăruie în memoria noastră ca nişte repere de încredere şi mîndrie cetăţenească. De la savant pînă la muncitor şi agricultor, ca într-un vast amfiteatru, producţia se face în mod ştiinţific şi întreagă această activitate creatoare, febrilă, se transmite calităţii produselor pe care le consumăm cotidian sau le expediem străinătăţii.

Timpul şi spaţiul dintre legislaturi demonstrează, prin forţa de analiză şi profunzimea gîndirii ştiinţifice a Partidului Comunist Român, dinamismul societăţii noastre şi resursele ei inepuizabile de a se desăvîrşi în plină desfăşurare dialectică. Partidul şi guvernul au luat hotărîri şi măsuri fundamentale pentru valorificarea amplă a resurselor materiale şi spirituale ale poporului nostru, a virtuţilor lui creatoare, rezolvînd principalele probleme economice şi sociale, precum şi conducerea treburilor de stat şi obşteşti printr-o largă consultare cu masele. Am trăit cu toţii epoca unui profund democratism, sporindu-ne răspunderile pentru destinele ţării, pentru edificarea civilizaţiei socialiste, considerîndu-ne chemaţi să deliberăm în marele sfat popular al ţării asupra istoriei noastre prezente şi viitoare.

S-au promulgat legi şi decizii menite să ne aşeze

Adrian DOHOTARU

(Continuare în pagina a 3-a)

DUBLĂ INVESTITURĂ

La cîţiva ani odată devenim, mai mult decît oricînd, tribuni, lucru firesc într-o ţară de oameni politici, vreau să zic de cetăţeni, în înţelesul cel mai deplin al cuvîntului. De fapt, facem politică cu fiecare cuvînt rostit, cu fiecare clipă de angajare cotidiană. Dar o singură dată, într-o anume zi, adăugăm printr-un anume gest simbolic şi real totodată ultima clipă a unei trepte şi prima din treapta următoare într-o existenţă ritmică de un fel special: **ritmul încrederii**.

Votul pe care îl dăm are o dublă semnificaţie: recunoaştem prin el cît de bine am ales, cît de maturi am fost şi hotărîm totodată pentru viitor. **Dublă încredere: în noi şi în cei aleşi de noi.**

Un vot are sens deplin atunci cînd face deschis legătura între cel ce îl dă şi cel care îl primeşte. Un vot cîştigat printr-o promisiune este de la început un lucru gingaş. Promisiunile politice au fost făcute altădată îndeosebi spre a fi călcate. Asta am înţeles într-o istorie amăgită de promisiuni. Şi atunci am refăcut totul, am stabilit un sistem electoral adevărat, în care **a alege** înseamnă, înainte de orice, **a confirma**. Aici e deosebirea esenţială între oricare moment electoral în capitalism şi ziua de votare în socialism. **Nu alegem doar, ci confirmăm.**

Tudor OCTAVIAN

(Continuare în pagina a 3-a)

Un sondaj privind difuzarea „VIEŢII STUDENŢEŞTI“

Cunoscînd unele aspecte (nu atît de mulţumitoare) privind difuzarea revistei „Viaţa studenţească“ am propus redacţiei realizarea unei anchete care s-a desfăşurat în taberele de odihnă de la Predeal şi Pîrîul Rece. Realizarea acestei anchete în cele două tabere a dus la o informare eficientă şi o imagine complexă asupra diferitelor aspecte legate de difuzare.

Din totalul de 200 buletine completate, iată, în procente, participarea pe centre universitare :

1. Bucureşti 37,5%. 2. Iaşi 11,5%. 3. Timişoara 9%. 4. Cluj 8%. 5. Braşov 7%. 6. Tg.-Mureş 6%. 7. Craiova 5,5%. 8. Galaţi 3,5%. 9. Constanţa 3%. 10. Centrul neindicat 10%.

În chestionarul nostru, pentru ca răspunsurile să fie cît mai reale, s-a cerut să se indice numai centrul universitar, institutul şi facultatea. Întrebările chestionarului au fost următoarele :

1. Citiţi în mod curent sau numai întîmplător revista ?

2. Dacă n-o citiţi, care sînt motivele pentru care n-o citiţi ?

a) Aţi citit-o vreodată şi nu v-a plăcut ?

b) Nu prezintă interes pentru dumneavoastră o asemenea lectură ?

c) Încă nu aţi făcut cunoştinţă cu ea ?

3. În ce an universitar sînteţi şi de cînd citiţi „Viaţa studenţească“ ?

4. Cum vă procuraţi revista : prin abonament, sau de la chioşc ?

a) Dacă de la chioşc, o găsiţi uşor şi la timp ?

b) Dacă prin abonament, cum vă asiguraţi abonamentul ? Vă vine la timp revista ?

5. Se ocupă cineva, în grupa, anul sau facultatea dv. de popularizarea revistei ?

6. Aţi dori să fiţi difuzorul revistei în rîndul colegilor dv. ?

7. Dacă, în vederea îmbunătăţirii difuzării revistei printre studenţi, redacţia ar institui nişte premii lunare pentru cei care au difuzat cele mai multe exemplare, credeţi că iniţiativa se va bucura de succes ?

Acum, cunoscînd întrebările, să încercăm să vă prezentăm mai detaliat rezultatul răspunsurilor.

1. Citesc în mod curent revista 130 studenţi ; unii o citesc întîmplător, iar cîţiva deloc.

— Citesc curent şi este foarte interesantă — I. P. Bucureşti — Electrotehnică.

— Curent, dar numai unele articole — I. A. „N. Bălcescu“ — Agricultură.

— Numai cînd o pot găsi la chioşc — I. Medicină Timişoara — Pediatrie.

2. La această întrebare mulţi au făcut aprecieri foarte interesante prin răspunsuri laconice privind conţinutul revistei ; unii au mers chiar mai departe, făcînd multe sugestii, ca :

— Îmi place, dar conţinutul cred că poate fi îmbunătăţit — Universitatea Craiova — Studii Economice.

— Conţine de multe ori analize sociologice care se încheie fără o concluzie concretă — Universitatea Bucureşti — Ştiinţe sociale.

— Întotdeauna am găsit ceva interesant în ea, dar sînt unele articole de „umplutură“ — Institutul politehnic Braşov — Silvicultură.

— Ar fi bine să aibă o rubrică de psihologie aplicată, realizări din tehnica mondială — Universitatea Bucureşti — Geologie-geografie.

— Paginile revistei diferă ca valoare. Cîteva cuprind articole bune, atrăgătoare, celelalte dimpotrivă. Sugerez publicarea mai multor materiale cu urmare în mai multe numere — Institutul politehnic Braşov — T.C.M.

3. Majoritatea o citesc (a se revedea pct. 1) din primul an studenţesc, unii chiar din ultimii ani de liceu.

4. O întrebare care cere răspuns şi celor în cauză :

— Ziarele merg la asociaţiile, unde sînt teancuri întregi şi rămîn multe zile — Universitatea Bucureşti — Drept IV.

— Prin abonament o procur, dar soseşte de fiecare dată cu întîrziere — Institutul politehnic Timişoara — Mecanică agricolă.

— De la chioşc, uşor şi la timp, pentru că abonamentul nu îmi vine uneori chiar deloc — Institutul politehnic Braşov — Silvicultură.

— De la chioşc, dar şi aici de cele mai multe ori nu o găsesc — Institutul politehnic Bucureşti — T.C.M.

5. O concluzie ce se poate exprima în urma consultării răspunsurilor este : comitetele U.T.C. din institute, facultăţi, marea majoritatea se preocupă foarte puţin, sporadic, de popularizarea revistelor pentru tineret.

6. Această întrebare a primit răspuns afirmativ din partea a 66 de studenţi, iar ceilalţi 114 au răspuns printr-un „nu“ mai mult sau mai puţin convingător.

7. La propunerea acordării unor premii lunare pentru difuzorii voluntari au răspuns „da“ 170 studenţi.

Rezultatele sondajului nostru, oricît de sumare, vor sta, credem, deopotrivă în atenţia redacţiei cît şi a comitetelor organizaţiilor U.T.C. şi consiliilor A. S., astfel ca, printr-un efort conjugat, revista „Viaţa studenţească“ să fie nelipsită din preocupările constante ale studentului. Pentru aceasta, strădaniile redacţiei sînt insuficiente atîta timp cît, aşa cum a reieşit şi din datele de mai sus, nu puţine sînt comitetele U.T.C. care nu popularizează în nici un fel revista noastră, necum să se mai îngrijească şi de abonarea studenţilor. Nădăjduim de aceea că sondajul nostru va fi un argument în plus pentru o bună răspîndire a „Vieţii studenţeşti“, pentru ocuparea „de facto“ de către revistă a acelui loc ce şi-l merită în viaţa noastră universitară de zi cu zi.

Ion LAZĂR

PULS

„Cadran universitar“

O lectură atentă a primului număr al revistei studenţilor craioveni ne pune în faţa unui act editorial conceput — aşa după cîte se consemnează în preambul — ca o „mărturie a conştiinţei“ tinerilor universitari. Şi într-adevăr : în linii mari, **Cadran universitar** îşi justifică numele, apropiindu-se în mod sensibil de ideea majoră a unei publicaţii studenţeşti, înţeleasă ca o oglindă fidelă a vieţii şi preocupărilor celor cărora se adresează. Nevoia şi intenţia de circumscriere strictă a revistei cadrului universitar specific sînt temeinic susţinute prin cîteva materiale adecvate, relevante atît prin conţinutul şi problematica lor, cît şi prin exigenţa cu care sînt elaborate. Printre acestea amintim : **Certitudinea retrospectivelor, Curs şi seminar, Îndemn la succese, Studenţi şi... studenţi, 20 de ani de învăţămînt superior la Craiova,** foiletonul **Cursa** etc. Alte materiale, precum cele de ştiinţă, istorie, artă, sport şi umoristice, vin să întregească profilul revistei, răspunzînd unei arii cuprinzătoare a cerinţelor de ordin spiritual ale cititorilor.

Şi totuşi, în ciuda reuşitelor şi a emblemei de pe copertă, „cadranul“ prezintă unele fisuri care-l fac să nu fie tocmai... perfect. Surprinzător de slab ni s-au părut în special paginile de literatură. Impresia este furnizată şi de cele două bucăţi de proză promovate aici, prima **(Casa)** dezagreabilă prin metaforele confuze şi tendinţele ei patricide („Mamă, mamă, am să te ucid“), cealaltă **(Scrisoare către tine)** prin naivităţile debitate cu dezinvoltură. Aceeaşi confuzie generală planează şi asupra acelor pretenţioase **Gînduri despre poezie,** care-şi iau drept suport filozofic pe Rainer Maria Rilke. Rubrica **Veşti** riscă să iasă din cadrul ei informativ-studenţesc, prin includerea unor ştiri „spirituale“, cum e cea despre „societatea peripatetică“ a lăutarilor, ţambalagiilor, cimpoiştilor şi drîmbiştilor urbei craiovene. Cronicile de artă, printre care semnalăm pe cele de film şi teatru, impunătoare prin observaţiile lor critice bine argumentate, evită fenomenul cultural-artistic studenţesc, pe care de altfel revista nu-l evidenţiază nici în celelalte rubrici ale sale. Problemele curente ale vieţii organizaţiei U.T.C. şi asociaţiei sînt şi ele destul de slab reflectate, fapt care nu trebuie trecut cu vederea în viitor. Excelentele condiţii grafice ale revistei, titlul şi coperta sa inspirată, atractivă, năzuinţa declarată a colegiului de redacţie de a fi „la înălţimea entuziasmului şi a aşteptărilor“ obligă infinit la mai mult decît ni se oferă în acest prim număr. Aşteptăm cu interes ediţiile viitoare ale **Cadranului universitar** din „cetatea băniei“...

I. S.

Cîntecul preferat al staţiilor de amplificare ieşene : SILENCE !

Centru universitar cu peste 20 000 de studenţi, Iaşul a fost înzestrat, prin grija Ministerului Învăţămîntului, cu numeroase staţii de radioamplificare, mijloc simplu şi eficace pentru difuzarea unor programe cultural-educative menite să contribuie la formarea unor adevăraţi intelectuali. Cu ani în urmă, directorii educativi, asociaţiile studenţilor sau comitetele de cămin au înţeles menirea acestor importante mijloace de comunicare în masă şi au organizat o serie de emisiuni mult apreciate de studenţi : „Ora căminelor“ la Agronomie, „Săptămînal Codrescu“ la Politehnică. Ba chiar se realizase un schimb fructuos de emisiuni cu centrul universitar Cluj. Dar toate acestea au fost... La ce folosesc staţiile de radioamplificare acum ? Iată cîteva fragmente din emisiunile unicat ce se difuzează prin intermediul acestor staţii de aproape un an de zile.

Complex Codrescu :
Tov. studenţi sînt rugaţi să-şi facă paturile, pentru că zilele acestea urmează să sosească o brigadă de control de la U.A.S.R.

Complex Puşkin :
Vă rugăm insistent ca, după servirea mesei, să vă duceţi tacîmurile la ghişeu. Contravenienţii vor fi sancţionaţi.

Complex 30 Decembrie :
Mai sînt 10 locuri pentru excursia organizată la mănăstirile din nordul Moldovei. Doritorii se pot înscrie la camera X.

Complex Tg. Copou :
Tov. studenţi sînt rugaţi pentru ultima oară să nu mai arunce borcane pe alei. În caz contrar se vor lua măsuri severe.

Complex „1 Mai“ :
N-are.

Complex „T. Vladimirescu“ :
Tace cu desăvîrşire.

Adăugind la această stenogramă faptul că la „Puşkin“ se mai difuzează muzică uşoară de ziua onomastică a vreunei fete şi că la Codrescu studenţii sînt rugaţi să ducă la cantină tacîmurile împrumutate de la cantină, căpătăm o imagine de ansamblu asupra activităţii acestor staţii, după care punem comitetelor de cămin şi U.T.C. următoarele întrebări :

Nu-i păcat să stea atîţia bani fără nici un folos ? La ce bun seriosul efort financiar făcut pentru cumpărarea acestor aparate ? Ar fi de preferat să primim un răspuns sau poate chiar mai multe răspunsuri radiofonice.

V. COTEANU

Dincolo de amfiteatre

În perioada vacanţei, un grup de studenţi originari din Mediaş a oferit publicului local o plăcută surpriză. În colaborare cu Casa de cultură din localitate, ei au prezentat un recital de muzică şi poezie de o înaltă ţinută artistică. Versurile lui Coşbuc, Minulescu, Arghezi, Vinea, Labiş, Sorescu sau La Fontaine, Lermontov, Uhland, Esenin, Vapţarov şi-au găsit interpretarea aleasă în recitările unor studenţi ca : Emanuel Andreescu (Electrotehnică, II, Timişoara), Mircea Langa (Chimie, II, Iaşi), Liviu Marian, Liviu Moldovan, Mihai Ponciu (Mecanică, II, Bucureşti). Prezentînd acest spectacol ca avanpremieră la deschiderea festivă a Clubului tineretului medieşean, studenţii s-au angajat ca în perioada de vară să organizeze o serie de manifestări deosebit de interesante şi atractive în cadrul Casei de cultură.

Felicitîndu-i pe studenţii „medieşeni“ pentru minunata seară pe care au oferit-o publicului local, aşteptăm totodată ca vacanţa de vară să fie un prilej de demonstrare a virtuţilor specific studenţeşti : entuziasm, fantezie, îndrăzneală, tinereţe.

Ion Nicolae POPA
metodist
Casa judeţeană de creaţie Sibiu

Thalia — ipostază scenică

În cadrul studioului „Thalia“ de pe lîngă Casa de cultură a studenţilor din Timişoara a luat fiinţă, recent, o secţie maghiară de teatru, care şi-a inaugurat activitatea printr-o premieră pe ţară: **„Copacii domnului maior“** de Iştvan Kocsiş. Piesa lui Kocsiş este una din cele mai zguduitoare creaţii ale dramaturgiei antifasciste.

În rolul deosebit de exigent şi complex al maiorului Hans Ranke — prezent pe scenă din prima pînă-n ultima clipă a spectacolului — excelează studentul Istvan Papp. Se mai evidenţiază studenţii-actori Istvan Kiraly, Gaspar Kacso şi Jenö Toga.

Frumosul lor succes este fără îndoială şi meritul regizorului Jozsef Vertes, actor al Teatrului Maghiar de Stat din Timişoara.

Prof. L. DUNAJECZ

„Thalia“ — ipostază tipografică

Sub egida Asociaţiei studenţilor şi a Comitetului U.T.C. din cadrul Institutului de teatru „Szentgyörgyi Istvàn“, la Tg. Mureş a apărut o nouă revistă studenţească, cu denumirea semnificativă de **Thalia.** Circumscrisă cadrului universitar în care studenţii institutului respectiv îşi desfăşoară activitatea, preocupărilor şi aspiraţiilor acestora, revista suscită interesul atît prin problematica promovată în paginile sale, cît şi prin aspectul grafic îngrijit.

Atragem totuşi atenţia asupra tendinţei de „eclipsare“ a semnăturilor studenţeşti.

Revelion vietnamez la Cluj

Comitetului U.T.C. al centrului universitar Cluj nu i-a scăpat din vedere crearea posibilităţii pentru studenţii vietnamezi care-şi fac studiile aici de a-şi sărbători noul an, conform propriei lor tradiţii. Aşa încît aceştia, întorşi după vacanţa de iarnă din taberele de la Sinaia, Tuşnad, Pîrîul Rece, au avut la dispoziţie cele necesare pentru ca fetele-studente vietnameze să pregătească meniul adecvat momentului şi în seara lui 15 februarie (corespunzător lui 1 iunie — ziua Anului nou vietnamez) la ora 21, în sala cantinei Complex să se întîlnească toţi cei 81 de studenţi din Vietnam, la Cluj (din anul I sau anul pregătitor) pentru a-şi serba revelionul. Au fost prezenţi, ca invitaţi, prorectorul Universităţii clujene, Aurel Negucioiu, prorectorul Insitutului politehnic din Cluj, Ion Drăgan, primul secretar al Comitetului municipal Cluj al U.T.C., Gheorghe Ardeleanu, decani şi profesori. În deschidere, şeful grupului de studenţi vietnamezi la Cluj, Pham Viet Nhu, a mulţumit partidului şi ţării noastre pentru condiţiile de studiu şi viaţă, pentru grija ce li se poartă bunei lor pregătiri. Au mai vorbit prorector Aurel Negucioiu şi primul secretar al Comitetului municipal U.T.C. Cluj, Gheorghe Ardeleanu — despre atenţia pe care o acordă corpul didactic pregătirii profesionale şi solidaritatea tineretului studenţesc cu lupta dreaptă a poporului vietnamez.

Au urmat dansuri populare vietnameze — în costumele lor naţionale — şi cîntece patriotice, iar la ora 24 a fost ascultat, înregistrat pe bandă de magnetofon, salutul preşedintelui R. D. Vietnam — Ho Şi Min.

ODĂ PĂMÎNTULUI MEU

Țara ca o arcă

Cind în catargul marilor Carpați
Curenți de frumusețe se descarcă
Să ne-așezăm, prietene, mirați
Pe malurile Țării ca pe-o arcă !

Oceane largi de timp, oceane-adînci
Rămîn în urmă. Veghea noastră știe
Să apere corabia de stînci
Și de-a furtunii tulbure leșie.

Să scrim prietene-n jurnal : „Vînt bun !"
Un comandant matur ne dă putere.
Privește ! pe busolele de-acum
Ard veșnic cele mai curate stele.

Ce chipuri vechi de voievozi în steag
Se-arată detunind comenzi eterne !
Din calea lor furtunile se trag
Și drumul neted, luminînd, se-așterne !

N-am, prietene, pe gene semne vechi
Ci urma unei bucurii, întreagă !
Nu-mi pune ceară surdă în urechi ! —
Un cîntec amplu aripa-și dezleagă

Și se ivește-n zarea noastră-aproape
— Ca semn că îl visăm, că-l știm, că-l vrem,
Asemeni unui vis crescînd sub pleoape —
Un port de veșnicii, un Port Suprem...

...Și-atunci cînd în catarguri de Carpați
Curenți de frumusețe se descarcă,
Prietene, să ne-așezăm curați
Pe malurile Țării ca pe-o arcă !

Gh. ISTRATE

Zeu tînăr

E-o liniște-mprejur imensă,
Tîrzie se strecoară în pupile,
Pe iarba fiarelor sălășluește zeul cu ochii albaștri,
Sub cer lumina se visează om,
Din arc prelung de orizont străbate
Mulțimea gîndurilor tale
Zeule tînăr, ia-mi cu tine
Puterea care-mi stă-n năframa moale.
E-n mine un lucru care seamănă-a lumină
Și mă strecor cu ea prin degetele tale
Pe care, cu pămînt acoperit,
Urcă un munte plin de plete și petale.
Și țara își visează drumurile cu lumină
Iar liniștea îmi face legămînt
Să-mi dea puterea zeului din mine
Cu palmele lipite de cer și de pămînt.

Ioana DIACONESCU

Galben

Sînt leagăn moale de-apropiate zboruri
cînd spre o altă zare de lanuri arzînd crude —
verde aprins din verde veșnic soarbe
chemarea spre ospețe cînd se-aude.

Sînt viu ca de suflare fumul
și-ngreuiat ca-mpletitura nisipului în piatră :
puteri stîrnite deșteaptă vînătoarea
și frîng în două holde, pe-a holdei pururi vatră.

Sînt mînă nouă pe struna nou deprinsă
cînd împrejuru-mi strune sînt roadele sonore
Pînă sub maluri mă încinge aur
oprit cu-amurguri arse pe-altar de coapte ore.

Sînt armonia-n brațe-ncrucișate
pe fruntea gliei — cunună de stejar
la nunta frunzei cu-aurul veciei ;
Sînt spic și-n vița stemei plin tresar.

Lucian BALCAN

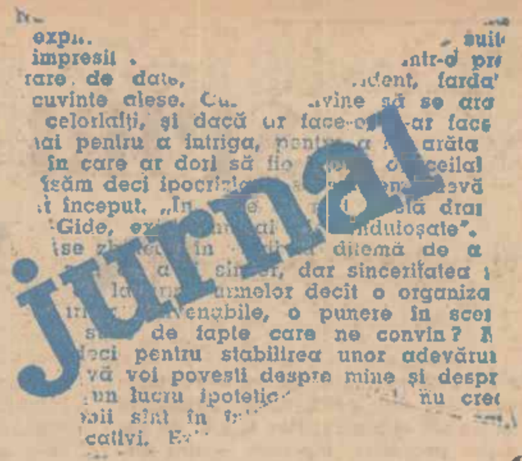
Poetul

Lumina-i grea de rod în lutul țării sfînt
În care sevele străbunilor
Ard prin fîntîni spre soare,
Lumina-i grea de rod și-adîncurile sînt
Memorie vuind copleșitoare.
Din lutul acesta aude cum vin
În faptele noastre
Energia și zborul —
Voltaică flacără tăind în senin
Străluminat de cîntec, viitorul.
Și-n orice strop din sîngele vărsat
De cei ce Timpului
I-au dat Ființă
Poetul simte-un drum suind neîncetat
Spre inima Partidului —
Un drum spre marea Conștiință,
El însuși conștiință.
Poetu-n memorie — aude cum sună
Ploile luminii în sîngele lutului sfînt
Și-ascultă cum cîntă
Arderea vie, străbună,
În conștiința Partidului, înalt jurămînt.

Vasile CONSTANTINESCU

Desen de Mihaela
GEORGESCU-GORJ

8

Socialism și Renaștere

Conceptual, orice regim politic care pornește de la eliberarea omului de o tiranie religioasă, socială, politică, impune apropierea cu perioada istorică denumită de multă vreme Renașterea. Nu știu dacă gînditorii marxiști în modestia lor au gîndit acest lucru cînd au imaginat descătușarea spirituală a omului de prejudecăți periculoase ca aceea că societățile sînt imuabile sau că puterea nu poate fi exercitată decît de către indivizi pregătiți special pentru așa ceva, ceea ce presupunea că există o tagmă de politicieni, de lideri, evident produs al aristocrației, al marilor familii sau cel mult al unor parveniți docili. Înaintea emancipării sociale a individului se visa la o descătușare a omului de ideea inegalității totale între straturile sociale, la surparea legilor fixe care statuau exploatarea și promulgau eternitatea diferențelor de clasă.

În sensul acesta, afirmarea de către socialism a personalității umane, inviolabilă, imanentă și autohtonă, bună în esență, cum mi se pare că spunea cineva, se întîlnește cu ideile Renașterii. Lucrul a găsit și denigratori sau cel mult oameni întristați de adevăruri neconvenabile. Astfel, Berdiaev credea că Renașterea despre care am pomenit a săpat o prăpastie între om și eternul adevăr al creștinismului. Tragedia modernă ar fi, după el, faptul că Omul proclamîndu-se Dumnezeu s-a dezumanizat. Etienne Gilson scria decis : „Renașterea n-a fost Evul mediu plus omul, ci Evul mediu minus Dumnezeu, și tragedia e că, pierzînd pe Dumnezeu, Renașterea a pierdut omul însuși".

Ceea ce începuse odată cu apariția primelor idei umaniste, departe în noaptea timpurilor, ceea ce ardea încă din flăcările rugurilor ce au isprăvit viața unor oameni cu adevărat divini pentru că spuneau un adevăr științific, revoltător pentru obscuritatea spirituală a vremii lor, se încheie în acești ani cînd, îndrăzneț, Omul, descătușat de prejudecăți religioase, neintimidat de o prezență abstractă de dincolo de barierele primitoare ale Cerului, privea de lîngă astre îndepărtate, minunatul loc și leagăn numit Pămîntul. Trebuia să fie ars Giordano Bruno și Galilei să moară orb și disprețuit pentru ca științele și filozofia să dărîme prejudecățile și o pîrtie luminoasă să se facă în spiritul uman.

Vorbeam despre ideea eliberării în spirit comună socialismului și acestei luminoase perioade din istoria umanității numite Renaștere. Nu este o flatare de cel mai ușor gen pentru că, structural, viziunile coincid. Trecutul visa Cetatea ca pe un tot, filozofic, moral și politic, exprimat printr-o arhitectură armonioasă, canoane de viață bine stabilite și o conduită ordonată a societății. Ne desparte de acest concept ideea religioasă. Templul nostru nu este biserica, ci Universitatea ; Uzina și nu lăcașul morții. Capela noastră e laboratorul. Dialogul se face cu viața, nu cu inexistența. Spiritul nostru va supraviețui atîta vreme cît va produce, va descoperi și va spune. A realiza, nu a crede, a înfăptui, nu a spera. Universul ca o construcție armonioasă, umană, iată idealul, restul este deșertăciune.

Nu sînt un Aretino care scrie psalmi și pamflete pornografice în același timp. Cred în autoritatea faptei și nu a credinței. Pot dobîndi liniștea mea spirituală contribuind, nu vorbind numai. Meseria noastră nu e aceea de a construi catedrale de aer, populate cu reverii. La locul meu de muncă, la masa de scris, mă simt deopotrivă zidar și arhitect, constructor de conștiințe, așa cum inginerii fac poduri, eu pot uni oameni într-o credință comună, dedicată tuturor. A visa o mulțumire individuală compusă din aplauze celeste acordate ție însuți este la fel de egoist cu a dărîma. Priviți cășările, și ele construiesc, și ele se dedică celor mai puțin ajutorați. Artistul există în socialism nu ca un lăutar de curte, gata să struneasă coardele lăutei la semnul maimarelui, ci ca un căutător de planeți în conștiință ; el nu este un buton, ci un astrolog ; cîntecul său nu te face să petreci, ci să cugeți, cuvîntul lui îți dă de gîndit, nu te face să rîzi. Munca lui e la fel de nobilă ca așezarea pietrei pe piatră. Poet fiind el deține o uzină subtilă de sunete care îmblînzește sufletele. Corectînd utilitatea cu detalii semnificative el obișnuiește ochiul cu concepția arhitectonică a Universului. Cum am văzut, om de știință, îl ajută pe om să se desprindă de pămînt și să atingă stelele, adică să săvîrșească acea operație în care Stihuitorul se întîlnește cu Savantul.

Atîta vreme cît pledăm pentru aceste fapte sau incidențe în cultură și civilizație, nu putem să susținem că împodobim stilul nostru de viață cu metafore gratuite. Din totdeauna omenirea aleargă cu o torță împotriva nopții...

Eugen BARBU

Rezonanțele votului nostru

(Urmare din pagina 1)

în rîndul națiunilor cu o înaltă tradiție de civilizație și cultură. Noi, studenții, sîntem astăzi martorii intrinseci ai aplicării noii Legi a învățămîntului în practica universitară. Cadrul desăvîrșirii noastre profesionale s-a extins, coordonatele desfășurării procesului de învățămînt s-au îmbogățit, conectarea la dinamica dezvoltării științei și culturii universale moderne a devenit mai activă, democratismul învățămîntului superior a cîștigat noi valențe umane, condițiile de viață și de studiu sînt pe zi ce trece, prin efortul întregului popor, demne de state cu o civilizație avansată. Astfel, votul nostru, pentru cei mai mulți — prima dovadă de maturitate civică, primul examen adevărat de cetățenie — exprimă chintesența înaltelor noastre sentimente patriotice față de realizările impresionante ale erei socialiste și față de întreaga noastră existență studențească, demnă și elevată, în numele viitorului. În mîna noastră votul are rezonanța proiectelor, a investigațiilor științifice victorioase, a examenelor promovate integral, a lucrărilor de diplomă onorate cu „magna cum laudae".

Dar votul nostru nu este numai expresia sentimentelor de mulțumire și mîndrie, ci un angajament total, irevocabil, de cetățeni liberi și conștienți, de a lupta pentru metamorfozele socialiste, reale ale fiecărei hotărîri de partid, o expresie a atașamentului nostru intim, profund, unanim față de politica înțeleaptă, vizionară a Partidului Comunist Român.

Dublă investitură

(Urmare din pagina 1)

Dacă socotim tot ce construim în cantități și forme, să observăm și ce se schimbă în idei. Fiecare uzină e metaforă mai mult decît obiect. Dacă n-ar fi așa ne-am supune lucrurilor, am fi dominați de lucruri. Dar ne mișcăm între idei, respirăm idei, construim idei.

Mergem la vot pentru a face publică opțiunea noastră, direcția gîndurilor noastre, urmare a mai mulți ani de gînduri și opțiuni.

Manifestul Frontului Unității Socialiste, platforma-program a celui mai deschis și cuprinzător organism democratic al poporului nostru, reprezintă un bilanț și o invitație la viitor.

Manifestul spune :

„Candidații Frontului Unității Socialiste se angajează în fața alegătorilor să muncească cu însuflețire, împreună cu întregul popor, pentru dezvoltarea necontenită a industriei și agriculturii, a economiei naționale, pentru înflorirea învățămîntului, științei, artei și culturii, pentru ridicarea necontenită a nivelului de trai al populației, înfăptuirea măsurilor de dezvoltare a democrației socialiste și de perfecționare a vieții sociale, pentru realizarea politicii externe a partidului și statului".

SPIRITUL CRITIC ÎN ACȚIUNE!

În această perioadă, în toate centrele universitare se desfășoară adunările generale ale organizațiilor U.T.C. de an. Minuțios pregătite (sperăm — din moment ce au loc la o săptămînă după Plenara Consiliului U.A.S.R.), judicios orientate, scontînd pe participarea largă a masei de studenți la discuții, aceste adunări — situate la jumătatea drumului parcurs în prezentul an universitar — constituie adevărate prilejuri de ample și cuprinzătoare confruntări, de dezbatere multilaterală a activității din primul semestru, de profundă chibzuire și stabilire a unor măsuri adecvate pentru perioada actualului semestru. Avînd în vedere importanța deosebită a acestor adunări, vom încerca să sintetizăm în materialul de față principalele probleme care trebuie să stea în atenția activelor U.T.C. și de asociație, a tuturor studenților, pentru buna desfășurare și maxima eficiență a dezbaterilor din plenul organizațiilor noastre.

ANALIZĂ TEMEINICĂ, CONCLUZII ȘI MĂSURI PRACTICE, EFICIENTE

Organizate la puțin timp după lucrările Plenarei Consiliului U.A.S.R., adunările generale U.T.C. de an din institute și facultăți se încadrează într-o atmosferă generală de efervescență, de eforturi susținute în dobîndirea unor rezultate pe măsura largilor posibilități create școlii noastre superioare, a exigențelor sporite care ne stau în față. Dezbaterile și măsurile adoptate în plenară, animate de înaltul spirit al responsabilității, de dorința vie de îmbunătățire a întregii activități studențești, conferă adunărilor o semnificație majoră, accentuată și de momentul social-politic în care se află poporul nostru, angajat ferm în îndeplinirea mărețelor obiective ale planului cincinal, întîmpinînd prin munca sa hotărîtă impunătorul eveniment al împlinirii unui sfert de veac de la eliberarea patriei de sub jugul fascist și Congresul al X-lea al P.C.R.

În spiritul lucrărilor Plenarei U.A.S.R., al concluziilor și sarcinilor reieșite, adunările generale trebuie să efectueze o analiză substanțială a muncii depuse în primul semestru universitar, analiză care să-și ia drept unic punct de reper exigența în aprecierile rezultatelor, critica intransigentă a lipsurilor manifestate. Evaluarea atentă a situației în toate domeniile — profesional, politic, educativ, cultural-artistic, sportiv, social-obștesc — trebuie să constituie pentru toți studenții un intens „moment al adevărului", antrenîndu-i în dezvăluirea și combaterea deschisă, curajoasă a neajunsurilor, stimulîndu-le dorința de a participa activ la lichidarea lor, captîndu-le sugestiile și propunerile constructive. Concepute în acest fel, dezbaterile adunărilor generale trebuie să se soldeze cu concluzii și măsuri practice, cu obiective și orientări clare pentru munca acestui semestru, în ansamblul ei. Ele trebuie să se soldeze mai ales cu acel adaos de conștiință colectivă, de simț general al datoriei, care să mobilizeze masa de studenți către țelul convergent al dobîndirii unor rezultate meritorii, demne de menirea lor, de grija și încrederea care li se acordă în contextul societății noastre.

PUNCTELE NEVRALGICE ALE PREGĂTIRII PROFESIONALE

De bună seamă, în cadrul discuțiilor adunărilor generale un loc important trebuie să-l ocupe analiza felului în care studenții anului respectiv au înțeles și și-au îndeplinit obligația lor fundamentală — pregătirea profesională. O dezbatere fructuoasă în acest sens, care să pună în fața studenților o oglindă fidelă a situației existente și să ajute în același timp la desprinderea unor concluzii și stabilirea unor măsuri operante, trebuie să evite cu fermitate bilanțurile de circumstanță, înșușirea seacă de cifre, etalarea de procente. Într-o asemenea dezbatere n-au ce căuta locurile comune, formulele stereotipe, aprecierile călduțe și înșelătoare, eufemismele, aproximațiile de tipul: „din păcate, mai sînt unii studenți care...", „pe alocuri se mai întîmplă ca..." etc. Ea trebuie să se întemeieze în primul rînd pe examinarea riguroasă, la obiect, a faptelor și datelor concrete, apelînd, ori de cîte ori este nevoie, la cazuri, la nume. Punînd în discuție rezultatele la învățătură obținute în primul semestru, adunarea generală va putea realiza o cercetare atentă și edificatoare a felului în care fiecare utecist, fiecare student al anului a știut să se folosească de condițiile de studiu create prin aplicarea noii legi a învățămîntului. În funcție de aceste rezultate și constatări, ea va putea lua atitudine necruțătoare față de cei care s-au sustras obligațiilor sporite ce le revin prin aplicarea legii, interpretînd anumite înlesniri și degrevări — printre care reducerea numărului de examene — ca un prilej de eschivare de la principala îndatorire, și nu ca un ajutor prețios în intensificarea și aprofundarea pregătirii lor profesionale, a studiului individual susținut și sistematic.

Aria aspectelor privind activitatea profesională este, desigur, foarte cuprinzătoare și problemele diferă de la an la an, de la facultate la facultate. De aceea, se impune ca în adunările generale să fie aduse în discuție mai ales acele manifestări și neajunsuri specifice, care constituie „punctele nevralgice" ale anului ori facultății respective. În adunările de la unele facultăți și institute, cum sînt, de pildă, Facultatea de zootehnie din Iași, Institutul politehnic din Timișoara, Facultatea de industrializarea lemnului din Brașov, la unele facultăți ale A.S.E., I.M.F. București etc., vor analiza amănunțit cauzele care au dus la o promovare slabă a examenelor din recenta sesiune, combătîndu-se fără drept de apel mentalitățile greșite, dezinteresul față de studiu, absențele de la cursuri și seminarii, apatia, chiulul, superficialitatea, optica îngustă a „minimei rezistențe" etc.

În complexul lor, aceste dezbateri critice, strict aplicate, ca și măsurile și hotărîrile adoptate în cadrul adunării, trebuie să contribuie la instaurarea unui climat serios de muncă perseverentă, de unanimă și maximă responsabilitate, la crearea unui trainic curent de opinii în colectivul studențesc al anului față de pregătirea profesională, față de studiul individual de zi cu zi, de rezultatele din sesiunile de examene.

EXIGENȚELE MUNCII POLITICO-EDUCATIVE

În lumina indicațiilor Plenarei U.A.S.R. privind intensificarea muncii politico-educative în rîndurile studenților, adunările generale U.T.C. care se desfășoară în prezent oferă un cadru propice pentru exercitarea acestei îndatoriri primordiale a organizațiilor noastre, pentru examinarea largă a acțiunilor întreprinse pe această linie în ani ori la nivel de facultate, a participării studenților la ele.

Un loc important în discuții, în special la anii care studiază științele sociale, trebuie să-l ocupe, desigur, pregătirea studenților la aceste obiecte, rezultatele obținute de ei în sesiunea de examene. Pe baza datelor reale, vor trebui aduse în fața adunării cazurile acelor studenți care manifestă delăsare în pregătirea lor politico-ideologică, nu frecventează cu regularitate cursurile respective, consultațiile periodice cu profesorii, nu studiază bibliografia indicată, dau dovadă de pasivitate în timpul seminariilor, nu se prezintă la examene temeinic pregătiți. Acestor studenți trebuie să li se spună un NU! categoric, poziția critică, fermă, a adunării generale putînd determina astfel schimbarea de atitudine a celor în cauză, integrarea lor în efortul colectiv de atingere a cotelor maxime în fundamentarea politico-ideologică a personalității.

În acest context se vor lua în discuție și alte aspecte ale muncii politico-educative, celelalte acțiuni întreprinse pe această linie la nivel de institut, facultate ori an. Cu atît mai mult se impune acest lucru la facultățile cu profil umanist, unde s-au făcut simțite serioase deficiențe în activitatea organizațiilor noastre privind pregătirea politică a studenților. Astfel, se va urmări în mod insistent felul în care au fost organizate informările politice, conținutul și ecoul lor în rîndurile celor cărora le-au fost destinate. Nu trebuie trecută cu vederea, de asemenea, participarea largă a studenților la activitățile politico-ideologice desfășurate sub egida ateneelor, în cadrul cluburilor și caselor de cultură studențești. Adunările generale trebuie să servească activelor de organizație ca un mijloc principal de trecere în revistă a rezultatelor dobîndite în această privință prin îmbinarea tuturor formelor și manifestărilor politico-educative, de captare a propunerilor și inițiativelor masei de studenți pentru actualul semestru. Din analiza detaliată a lipsurilor subliniate în adunare trebuie să izvorască în chip firesc măsurile cuvenite de impulsionare a muncii politico-educative, de ridicare a ei pe o treaptă superioară, prin îmbogățirea substanțială a tematicii — așa cum a reieșit și din lucrările Plenarei U.A.S.R. —, prin mobilizarea integrală a studenților de a participa activ la manifestările organizate, prin cultivarea exigenței colective față de pregătirea politică, a fermității ideologice a fiecărui student.

RĂSPUNDERILE CELOR ALEȘI

Întreprinzînd în spirit critic, analitic, bilanțul-analiză al activității desfășurate în primul semestru, înscriindu-se ca ample și rodnice confruntări ale studenților cu principalele probleme care le stau în față în actuala etapă a anului universitar, în mod firesc aceste adunări trebuie să pună în dezbatere și munca depusă de activele U.T.C. și A.S., de reprezentanții studenților în senatele și consiliile profesorale, de comitetele de cămin și cantină. În mod special se va insista asupra felului în care activul U.T.C. și cadrele A.S. au acționat pe linia rezolvării problemelor reieșite în adunările generale de dări de seamă și alegeri, a îndeplinirii sarcinilor concrete ce le revin ca fruntași și organizatori ai activității profesionale, politice și obștești a studenților. O atenție deosebită va trebui acordată modului în care reprezentanții în senatele și consiliile profesorale se achită de mandatul încredințat, își exercită atributele de exponenți ai studenților și realizează legătura firească între aceștia și corpul didactic. Deficiențele constatate pînă în prezent în munca unor asemenea reprezentanți impun o revizuire profundă a opticii de „privilegiați" ori de simpli „atașați" pe lîngă organismele profesorale, ei trebuind să devină cu adevărat purtători fideli ai cuvîntului și intereselor acelora care i-au desemnat în fața forurilor conducătoare ale instituției universitare și, în același timp, difuzori și popularizatori fervenți ai măsurilor și hotărîrilor adoptate în aceste foruri. În ceea ce privește comitetele de cămin și cantină, o analiză serioasă a activității acestora trebuie să vizeze în mod special formalismul și atitudinea de „n-aude, nu vede" a unor studenți aleși în aceste comitete, lipsa lor de preocupare față de obligațiile ce le revin. Măsurile adoptate în adunările generale vor trebui să ducă în ultimă instanță la înțelegerea clară a răspunderilor crescînde ale tuturor celor pe care masa i-a investit cu încrederea ei, alegîndu-i ca reprezentanți în organizațiile și organismele studențești.

DREPTUL LA CUVÎNT AL ETICII STUDENȚEȘTI

Un capitol aparte, în cadrul dezbaterilor, trebuie să-l reprezinte problemele eticii studențești, sub toate aspectele sale. Este de așteptat că adunările generale de la unele facultăți din Centrul universitar Iași, de pildă, nu vor putea să ocolească aceste probleme, cu atît mai mult cu cît unele fapte țin aici de domeniul evidențelor. Acolo unde nevoile o cer, discuțiile trebuie să supună focului criticii cazurile de abatere flagrantă de la principiile moralei comuniste, de la normele de conduită și ținută etică în societate, cazurile de încălcare a ordinii și disciplinei universitare, de nerespectare a normelor de convețuire în cămin etc. Și aici, ca în toate celelalte domenii, trebuie operat cu elemente concrete, demascîndu-se cu tărie cei vinovați de asemenea abateri, luîndu-se măsurile necesare pentru curmarea irevocabilă a unor atari situații care impietează grav asupra titlului de student, de tînăr intelectual.

*

Axate pe analiza lucidă, profundă și multilaterală a situației din ani, pe problemele cele mai stringente și mai acute, pe sarcinile imediate și de perspectivă ale organizațiilor noastre, ale tuturor studenților, înarmînd participanții cu orientări și obiective clare, aceste dezbateri din cadrul adunărilor generale trebuie să constituie premise trainice pentru o activitate susținută, mobilizatoare. Ele trebuie să determine o radicalizare a tuturor punctelor de vedere și a opticilor, o înviorare și substanțializare a muncii pe toate planurile, contribuind în mod nemijlocit la dezvoltarea conștiinței socialiste a studenților, la înțelegerea majoră a îndatoririlor civice și morale ce le revin, la cultivarea exigenței colective față de pregătirea politică și profesională, față de comportarea în societate, în viața de fiecare zi.

Ion SEGĂRCEANU

Învățămîntul superior: PERMANENȚE ȘI PERSPECTIVE

În anii din urmă învățămîntul superior românesc cunoaște un proces de o nemaiintîlnită efervescență căruia îi sîntem martori și participanți entuziaști. De aceea vă propunem o rememorare și o interpretare: nu a unor cifre abstracte, ci a acelora ce definesc simplu și exact coordonatele vieții noastre studențești de azi și de mîine.

Dicționarele de prestigiu, statisticile naționale și internaționale, pentru a indica stadiul de civilizație a unui stat, nu omit niciodată suma cheltuielilor social-culturale ale societății, numărul tinerilor cuprinși în școli și facultăți. Pentru țara noastră datele nu pot fi decît favorabile, dezvoltarea învățămîntului românesc înscriindu-se în progresul mondial al școlii. Faptul este deplin explicabil. Directivele Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la continua îmbunătățire a învățămîntului și Legea învățămîntului adoptată anul trecut creează o bază programatică pentru o lungă perioadă de timp, în vederea îmbunătățirii continutului și structurii învățămîntului de toate gradele, în concordanță cu cerințele complexe ale construcției socialiste. Structura actuală a învățămîntului superior este elocventă pentru aceste nevoi. Tabelul pe care-l reproducem în pagina de față, reprezentînd repartizarea studenților pe grupe de specialități în anul universitar trecut, e o mărturie concludentă. În consecință, în ultimii zece ani, diferitele domenii ale activității sociale au fost încadrate cu 160 de mii de specialiști, avînd calificare superioară. Azi sînt în țara noastră 100 mii de ingineri, 37 mii de medici, 31 mii de economiști.

Țara noastră se situează în momentul de față printre cele mai avansate țări în privința cuprinderii în învățămînt a tinerilor între 18—22 ani. Față de 17 în 1938, numărul studenților este azi, la zece mii de locuitori, de 75, adică de șase ori mai mare. 13 000 cadre didactice îndrumă pe cei aproximativ 150 000 de studenți. În anul 1968 cheltuielile pentru învățămînt au atins suma de 7,8 miliarde lei, iar fondurile prevăzute pentru acest an reprezintă 8,4 miliarde lei. Statul investește anual pentru fiecare student 11 800 lei.

Importante îmbunătățiri au fost aduse condițiilor de viață și de studiu ale studenților: numărul bursierilor a crescut la 65 la sută; s-a hotărît sporirea cu 25 — 30% a alocației de hrană pentru elevi și studenți și acordarea alocației de stat pentru copiii studenților.

Se află în permanentă extindere spațiile de învățămînt și social-culturale studențești.

Investițiile prevăzute pentru perioada 1966—1970 necesare construcțiilor universitare însumează 1,4 miliarde lei.

- Pentru noul ansamblu al Institutului politehnic din București, a cărui primă etapă se va încheia în 1971, cu 8 profiluri de clădiri, a fost alocat 40% din volumul total al investițiilor.
- Academia de studii economice și-a extins spațiul cu 31 700 mp., iar Institutul de arhitectură cu 12 500 mp.
- La Iași, București, Timișoara, Bacău, Suceava au fost construite cămine moderne, confortabile, cu 3 000 de locuri. La București și Iași numărul locurilor la cantine a sporit cu 6 000. Clujul universitar își va adăuga construcțiilor un complex de cămine cu cantină pentru 3 000 de studenți.

La încheierea construcțiilor de cămine prevăzute pentru anii 1969—1970 vor exista 2 200 de noi locuri la București, circa 2 400 la Iași, 800 la Timișoara, 400 la Craiova.

S-au deschis, după cum se știe, șantierele unor noi construcții universitare, se reconstruiește aripa centrală a Universității din București, își extinde localul Institutul pedagogic din Baia Mare, va începe construcția unui nou local de 26 500 mp. pentru Facultatea de mecanică a Institutului politehnic Brașov, a unei noi clădiri destinate Facultății de construcții a Institutului politehnic Cluj (15 600 mp.) etc.

Învățămîntul superior cunoaște un rapid proces de modernizare: în anul 1968 s-au investit 66,2 milioane lei pentru achiziționarea de aparatură și utilaje moderne; au fost construite laboratoare fonice pentru studiul limbilor străine și noi laboratoare pentru desfășurarea activităților practice studențești; planurile și programele de învățămînt sînt supuse unor analize exigente și restructurări; matematica pătrunde masiv în mai toate domeniile științei; sînt reconsiderate și puse pe baze temeinice unele capitole ale științelor moderne; sînt în curs de rezolvare problemele privitoare la lărgirea posibilităților de documentare și informare a studenților: întregul angrenaj instructiv este concentrat în vederea întăririi capacității studenților de a răspunde cerințelor practice.

Studenții sînt inițiați și îndrumați în activitatea științifică: anual sînt organizate seminarii științifice naționale, au apărut buletine științifice studențești în trei serii.

Prezența studențimii în întreaga viață universitară a acumulat în ultima vreme atributele unor noi răspunderi. Toamna trecută studenții au încredințat propriilor lor reprezentanți mandatul de a participa și colabora în senate și consilii profesorale, alături de profesorii lor, la procesul dezvoltării continue a școlii superioare, la dezbaterea democratică și principială a problemelor ce privesc propria lor muncă și viață.

Importantul rol pe care îl au în procesul de formare multilaterală a studenților organizațiile de tineret, U.T.C. și A.S. vine iarăși să sublinieze o realitate social-politică de care, pe drept cuvînt, sîntem mîndri.

Studenți înscriși pe grupe de specialități (învățămînt de zi, seral și fără frecvență)

	1938-39	1948 49	1960-61	1965-66	1966-67	1967-68
Studenți înscriși la facultăți tehnice	5109	12.712	30496	52265	54162	53846
din care pt. industrie		6131	15552	31250	32972	33540
Arhitect. și construcții	3897	2430	5563	10290	10402	9701
Transporturi și telecom.		316	1075	764	830	916
Agricult. și silviculturii	1272	3835	8306	9961	9958	9689
Medico farmaceutice	3451	10020	7825	9345	9501	9561
Economice	3101	8294	5085	12866	13985	15454
Drept	7900	5534	3101	4534	5845	5648
Universitar-pedagog.	5401	9071	23008	47470	48914	52198
Artistice	1336	2302	1730	2419	2537	3002
Cultură fizică	131	218	744	1715	2004	1880

Convorbire cu prof. dr. Nicolae BĂRBULESCU, secretar general al Consiliului Național al Cercetării Științifice

ȘTIINȚA INTRINSECĂ PRODUCȚIEI

— Cum definiți momentul actual al osmozei ce se realizează între cercetarea științifică și imperativele practice ale societății noastre ?

— *Fără a subaprecia cercetările fundamentale menite să contribuie la afirmarea științei românești peste hotare, să mențină prioritatea cercetărilor noastre în anumite domenii, să deschidă noi drumuri spre direcții încă necunoscute,* în prezent se impune să facem un pas deosebit de important pentru a racorda cît mai exact cercetarea științifică la nevoile producției materiale. *Nivelul actual al industriei noastre, în diferitele ei ramuri, se deosebește fundamental de situația existentă cu două decenii în urmă. Producem calitativ și cantitativ mult mai mult. Dacă în trecut nu produceam decît destul de puține sortimente și în cantitate limitată,* în prezent producția globală este suficientă pentru a putea trece la sortimente foarte multe, cu caracteristici îmbunătățite. *Cercetătorii noștri trebuie să contribuie la fabricarea de noi sortimente de oțel, de materiale plastice, de cauciuc, de fibre sintetice etc. Adică, în prezent, pe baza produselor din țară, putem trece la fabricarea de noi materiale mai bune, mai ieftine, mai rentabile.*

Interesul oamenilor de știință față de asemenea probleme a crescut. Pentru aceasta s-a trecut de la activitatea izolată a unor persoane la activitatea organizată a unor colective special organizate cu participarea unor specialiști de diferite profesii. În perioada actuală accentul se pune pe echipele mixte de cercetători și proiectanți ale căror eforturi conjugate accelerează introducerea în practică a rezultatelor cercetării științifice, contribuie la înlăturarea deficiențelor care împiedică atingerea parametrilor proiectați. Astfel, proiectarea și utilizarea unor instalații și procese tehnologice, de exemplu, realizate în concordanță cu nevoile industriei, o servesc cu promptitudine și în condiții calitative superioare.

Un impuls energic pentru orientarea cercetării în concordanță cu cerințele economiei naționale a fost dat de chemarea lansată de institutele de cercetări și proiectări din Sectorul 7 al Municipiului București, căreia i-au răspuns prin angajamente ferme zeci de colective de cercetare și proiectare. În esență, acestea își exprimă hotărîrea de a contribui la intrarea în funcțiune a unor instalații concepute prin cercetări proprii (astfel este, de exemplu, instalația de bicromat de sodiu de la Combinatul chimic Tîrnăveni), la creșterea productivității unor instalații existente, la asigurarea unor procese tehnologice pentru obținerea de noi produse chimice necesare fie agriculturii — îngrășăminte sau insecticide — fie altor ramuri industriale — detergenți, emulgatori, coloranți, catalizatori etc.

— Se poate realiza un echilibru judicios între planificarea activităților economice și științifice ?

— *Concordanța este posibilă și sub acest aspect, chiar dacă există o oarecare diferență generată de structura uneia și a celeilalte. În cercetare, important este* să se planifice obiectivul final, *deci să se prevadă una sau mai multe căi pentru atingerea acestui obiectiv, concentrînd factorii umani și materiali necesari.*

Cercetarea științifică rămîne însă o luptă cu necunoscutul și deci inevitabil există un grad de incertitudine mai mare decît în activitatea economică. Uneori această incertitudine poate semnifica o nerealizare, dar și un rezultat neașteptat de bun ; situația este inerentă în știință. Oricum, experiența indică o eficiență sporită a muncii științifice prin planificare rațională, lucid construită, iar virtuțile ei nu trebuie să mai fie demonstrate.

Sub acest aspect, domeniul „periclitării" financiare este mult îngustat, întrucît în planul de stat sînt incluse numai temele de mare certitudine, rămînînd ca problemele de tatonare să facă obiectul investigațiilor la nivelul nucleelor de cercetare, urmînd ca în viitor, în urma obținerii unor rezultate convenabile științifice și practice, să antreneze ample resurse materiale și spirituale la nivel superior.

Dar, după cum se știe, în munca științifică mai există un factor care-i determină rodnicia și contribuie la punerea în valoare a unor mari potențe intelectuale : dotarea materială. În unele domenii rețeaua de cercetare este organizată la mai multe niveluri : departamente, institutele Academiei, învățămînt superior. Evident, în aceste condiții nu se poate asigura o dotare corespunzătoare a tuturor unităților cu aparatură și instalații care să dea posibilitatea efectuării unor cercetări cu rezultate rapid aplicabile în practică. În această situație sînt posibile două soluții : a) coordonarea activității de cercetare prin utilizarea în comun, de către mai multe colective, a aparatelor unice, care au o mare valoare. Această coordonare intră în atribuțiile Consiliului Național al Cercetării Științifice și ale comisiilor centrale de coordonare din unele ramuri ale științei ; b) comasarea unor unități științifice pentru constituirea de colective mai puternice, care să cuprindă cercetători, proiectanți, economiști și să dispună de dotarea corespunzătoare.

— Prezența activă a tinerilor în cercetarea științifică poate fi apreciată în funcție de aplicativitatea rezultatelor științifice ?

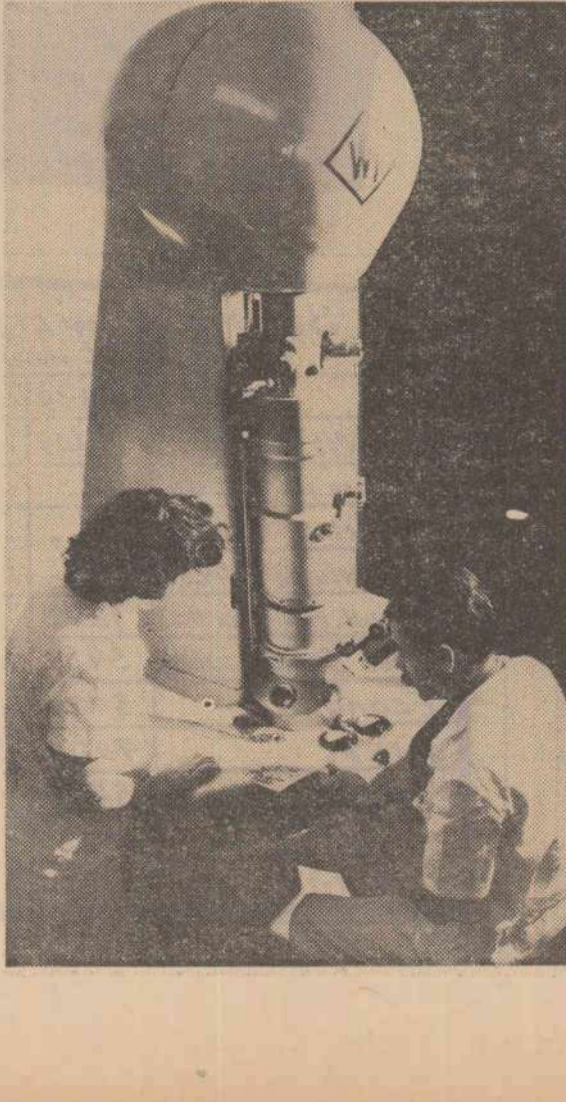
— *Tînăra generație a adus o contribuție importantă la rezolvarea unor teme științifice verificate cu succes în practică. Dacă reținem că vîrsta medie a cercetătorilor din institutele noastre este de 28—30 de ani, putem privi cu optimism viitorul cercetării românești.*

M-am convins că și în munca științifică tineretul își păstrează caracteristicile vîrstei : elan, mare capacitate de lucru, perseverență și mai ales curaj, chiar dacă îi lipsește experiența. Reușește deseori s-o suplinească însă printr-o documentare minuțioasă, prin colaborare stăruitoare cu cadre mai vîrstnice, prin cunoașterea cerințelor concrete ale economiei naționale, precum și a stadiului dezvoltării științifice pe plan mondial.

Învățămîntul superior a fost caracterizat ca principalul for organizator de școli științifice. Este firesc ca aceste școli să fie caracterizate prin cercetări proprii cu caracter fundamental și aplicativ. Foarte multe nume de profesori români au creat școli în diferite domenii și va trebui ca statul să facă un efort în direcția dotării corespunzătoare a catedrelor. Încă de pe băncile facultății studenții trebuie să aibă posibilitatea să cunoască aparatura și instalațiile cu care vor lucra în viitor. În multe ramuri industriale, datorită investițiilor masive ale statului, laboratoarele de cercetări și control din producție sînt considerate a fi mai bine utilate decît laboratoarele din învățămîntul superior. Această deficiență din învățămînt generează dificultăți în formarea unor specialiști la nivelul exigențelor viitorului loc de muncă. Soluția, deocamdată, ar fi ca cel puțin lucrarea de diplomă să fie efectuată într-un institut de cercetare sau în laboratorul uzinal.

Efortul de dotare a catedrelor trebuie să vină nu numai din partea Ministerului Învățămîntului, dar și din partea catedrelor înseși ; acestea se vor putea autodota lucrînd pe bază de contract. Acțiunea presupune legătura lor cu institutele de cercetare departamentale și ale Academiei, pe de o parte, cu industria din domeniul corespunzător, pe de altă parte.

Georgeta RUȚĂ

TOȚI STUDENȚII ÎN FAȚA URNELOR DE VOT!

Pînă la alegerile din 2 martie au mai rămas trei zile. Entuziasmul, încrederea deplină în victoria candidaților Frontului Unității Socialiste domină întreaga țară, în orașe și sate, pe străzi, la locurile de muncă. Secțiile de votare, în așteptarea alegătorilor, și-au pus haine de sărbătoare. În cămine, în amfiteatre și săli de laborator, studenții sînt cuprinși de același entuziasm firesc, cu atît mai mult cu cît în apropiatele alegeri cea mai mare parte dintre ei își vor exercita pentru prima oară dreptul cetățenesc de a vota.

● **În raidurile reportericești efectuate la centrele de afișare a listelor de alegători am constatat că studenții, în genere, au verificat dacă sînt luați în evidență în vederea votării.** Cei care n-au făcut-o încă, trebuie să se asigure dacă sînt trecuți în liste și să-și cunoască de îndată locul unde vor vota. **Fiecare dintre ei știe cine sînt candidații, iar mulți au și participat cu interes legitim la întîlnirile de lucru ale acestora cu alegătorii. Încă o dovadă că studențimea este conștientă de rolul său cetățenesc, că-și înțelege pe deplin locul în societatea noastră socialistă.**

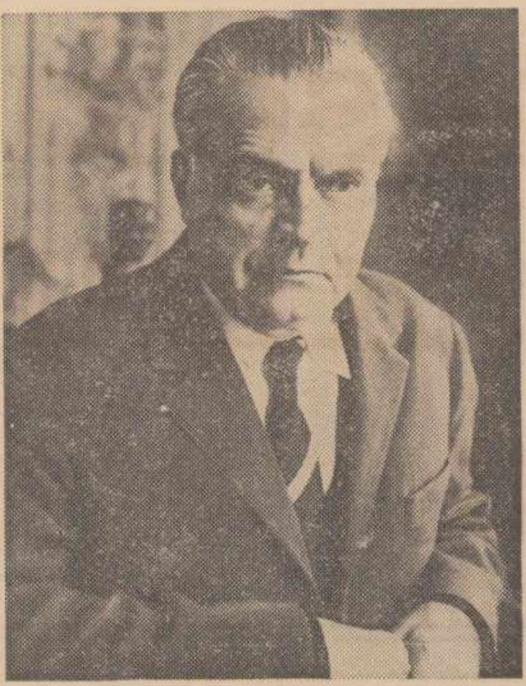
● În fiecare centru universitar studenții externi vor vota la secția în raza căreia domiciliază. Căminiștii se vor prezenta la secția în al cărei perimetru se află căminul unde locuiesc.

● Toți studenții flotanți în municipiul unde învață vor prezenta comisiilor electorale adeverințe eliberate de consiliul popular al localității de unde provin. Este necesar, de aceea, ca pînă la data alegerilor să-și procure cu toții aceste adeverințe. Comitetele U.T.C., comitetele de cămin, administrația căminelor trebuie să ia toate măsurile pentru ca din timp să se clarifice aceste chestiuni, astfel ca fiecare student să-și poată exercita dreptul de vot în conformitate cu normele legale stabilite. Adeverințe de la circumscripția în ale cărei liste de vot sînt înscriși le sînt necesare și studenților care, din motive întemeiate, se vor afla în altă localitate decît cea unde sînt înscriși în listele de alegători.

Fiecare alegător din raza unui oraș (deci și studenții) va primi 3 buletine cu numele candidaților din circumscripția municipală, județeană și din cea pentru Marea Adunare Națională. Studenții bucureșteni vor primi de asemeni 3 buletine de vot pe care sînt înscrise numele celor 3 candidați din cele 3 circumscripții — sector, municipiu, Marea Adunare Națională. Studenților care, dintr-un motiv sau altul, se vor afla în ziua alegerilor în mediul rural, li se vor înmîna tot 3 buletine, cu numele candidaților circumscripției electorale comunale, județene și al celei pentru Marea Adunare Națională.

Din toate centrele universitare sîntem informați că studenții au hotărît să se prezinte la vot încă din primele ore ale dimineții, în grupuri mari, că echipele artistice studențești vor contribui din plin la crearea unei atmosfere sărbătorești de entuziasm pe estradele din fața secțiilor de votare.

CREŞTEREA CULTURII ROMÂNEŞTI

ZAHARIA STANCU

Preşedintele Uniunii Scriitorilor

— Ce au însemnat pentru scriitorii români condiţiile materiale şi spirituale create pentru dezvoltarea literaturii, îndrumarea ei de către partid ?

— Aşa cum este pusă, întrebarea dumneavoastră forţează un răspuns absolut. Aş putea deci răspunde că, pentru scriitorii români, condiţiile materiale şi spirituale înfăptuite de partid întru dezvoltarea literaturii, cît şi îndrumarea ei, înseamnă TOTUL.

Aceste condiţii materiale şi spirituale au avut, în primul rînd, darul de a extirpa rădăcinile sociale ale alienării artistului, dacă nu în totalitatea lor, pe cele mai importante.

Astfel, între bază şi suprastructură s-au creat raporturi **directe şi necesare**, nicidecum mecanice, dimpotrivă : fireşti şi fertile. Artistul, nemaifiind în opoziţie cu lumea în care trăieşte, ci într-un fundamental acord, responsabilitatea lui socială sporeşte, iar puterea lui creatoare se poate dezvolta în deplină libertate, atîta timp cît, potrivit concepţiei marxist-leniniste, această libertate înseamnă pentru el **necesitate înţeleasă.**

Pe plan strict material, partidul a oferit scriitorului român, pe lîngă posibilitatea de-a putea trăi din roadele muncii lui, un sprijin eficace şi întotdeauna atent. Amintesc aici un singur fapt : în ţara noastră scriitorii primesc pensii substanţiale atît la bătrîneţe, cît şi în cazul slăbirii capacităţii de muncă.

Pe de altă parte, partidul oferă posibilităţi largi de instruire tinerelor generaţii la nivelul exigenţelor culturii moderne mondiale. Lucru esenţial pentru un tînăr scriitor.

— Cum apreciaţi evoluţia literaturii române în ultima perioadă ?

— Favorabil. În cursul anului 1968 au văzut lumina tiparului cărţi de certă valoare în toate genurile literaturii, cărţi care prin conţinutul lor, prin folosirea unor mijloace de expresie avansate, cît şi prin forţa lor de convingere artistică, ne recomandă lumii întregi.

Aceste cărţi au fost scrise de scriitori aparţinînd tuturor generaţiilor, fapt care vine în sprijinul afirmaţiei mele. Considerînd că recolta acestui an este deosebită, conducerea Uniunii Scriitorilor a instituit o serie de premii care vor încorona cele mai bune cărţi. Avem de unde alege.

— Ce tendinţe vi se par semnificative în scrisul tinerilor ?

— În scrisul tinerilor există în mod evident tendinţa de a fructifica moştenirea literară naţională în ce are ea mai bun, de a o fructifica şi continua în sensul modernizării şi înnoirii mijloacelor de expresie.

Lucru îmbucurător, fără îndoială, atîta timp cît cel ce scrie stă ferm pe poziţiile ideologiei marxist-leniniste, înţeleasă, fireşte, nu ca un „ghid practic", ci ca o filozofie în permanentă mişcare, ca instrument de gîndire şi cercetare.

ION DUMITRESCU

Preşedintele Uniunii Compozitorilor

— V-am ruga să ne spuneţi cîteva cuvinte despre perspectivele deschise vieţii muzicale româneşti, în special în urma dezbaterilor care au avut loc cu prilejul recentei Adunări generale a compozitorilor.

— Este o caracteristică a activităţii de creaţie muzicală desfăşurată în patria noastră faptul că, nutrind aspiraţii comune şi bucurîndu-se de aceleaşi condiţii de dezvoltare a talentului lor, compozitorii şi muzicologii români, împreună cu compozitorii maghiari, germani şi de alte naţionalităţi conlocuitoare îşi îndreaptă eforturile pentru a contribui substanţial la înflorirea artei şi culturii societăţii noastre socialiste. Patriotismul a generat şi generează în muzica românească pagini luminoase, de o mare forţă emoţională, menite să insufle maselor dragostea pentru marile figuri şi momente ale istoriei patriei, să cultive în sufletul tineretului eroismul muncii constructive, iubirea de ţară. De o mare însemnătate pentru munca noastră este grija deosebită şi îndrumarea acordată de partid, forţa conducătoare în întreaga viaţă socială a României, care se înscrie în preocupările neîncetate ale partidului pentru înflorirea culturii şi artei, pentru afirmarea nestînjenită a tuturor talentelor.

Dezbătînd cu principialitate aspectele dezvoltării muzicii noastre contemporane, lucrările Adunării generale a compozitorilor şi muzicologilor au dat un nou impuls acestui domeniu al culturii noastre socialiste. Prezenţa noilor generaţii de compozitori şi muzicologi, succesele obţinute în diferite genuri de creaţie, experienţa dobîndită, adîncirea continuă a contactului cu viaţa, cu cerinţele spirituale ale societăţii, străduinţele tuturor membrilor Uniunii Compozitorilor de a participa cu talentul şi puterea lor creatoare la afirmarea muzicii româneşti, perfecţionarea neîncetată a metodelor de dezbatere şi rezolvare colectivă a problemelor importante stau chezăşie pentru izbînzi viitoare, pentru înflorirea pe mai departe a muzicii noastre.

— În acest context, ce loc deţin preocupările pentru creşterea şi promovarea tinerelor talente, a viitoarelor generaţii de muzicieni ?

— O grijă deosebită este acordată sprijinirii tinerelor talente. Tinerele generaţii de intelectuali care se pregătesc în institutele de învăţămînt superior trebuie să-şi cultive deopotrivă mintea şi inima, să devină în orice împrejurare şi în orice loc de muncă apostolii înflăcăraţi ai sufletului românesc, în tot ce are el mai bun, mai măreţ, mai preţios.

Ca preşedinte al Uniunii Compozitorilor, ca profesor al multor generaţii de muzicieni români vă mărturisesc nădejdile mele intime în forţa creatoare, în viitoarele noi afirmări ale culturii româneşti în lume.

BRĂDUŢ COVALIU

Preşedintele Uniunii Artiştilor Plastici

— Ce au reprezentat pentru artiştii plastici condiţiile materiale şi spirituale create pentru dezvoltarea artelor, îndrumarea ei de către partid ?

— Artiştii plastici din România s-au bucurat în largul program de înfăptuiri culturale de o deosebită atenţie. Susţinerea creaţiei s-a dublat cu fondurile alocate în ultimul an din fondurile statului. Manifestările noastre cresc în prestigiu şi s-au construit în ultimii ani numeroase ateliere în întreaga ţară, altele fiind în curs de realizare. Dar dincolo de toate acestea ţin să subliniez în mod deosebit sprijinul ideologic, moral şi spiritual pe care partidul nostru, statul socialist l-au acordat cu competenţă şi generozitate nouă, artiştilor.

— Cum apreciaţi evoluţia artelor plastice în ultima perioadă ?

— Drept o perioadă cu bune rezultate. Arta noastră a obţinut succese importante în ţară şi peste hotare. Prestigiul ei este în continuă creştere, aria de răspîndire de asemenea. După o perioadă anterioară, nu prea îndepărtată, care a marcat, după părerea mea efortul spre sinteză cu bune rezultate, în etapa de faţă sîntem într-un moment al diversificării mijloacelor de expresie. În orice caz, o largă gamă de posibilităţi este investigată. Alături de contribuţia maeştrilor şi a generaţiei de mijloc, un rol din ce în ce mai mare îl ocupă tineretul. În mare parte la expoziţiile noastre de amploare, panourile îi aparţin. Efervescenţa cea mai mare i-a aparţinut întotdeauna. Pînă la urmă maeştrii de astăzi, personalităţile pe care le avem sînt tinerii de ieri. Da, un număr impresionant de tineri prezintă lucrări deosebit de interesante. Dintre ei unii s-au afirmat de pe acum destul de clar ca viziune. S-ar putea ca evoluînd să-şi modifice parţial sau total viziunea. În general mi se par bine pregătiţi. Au absorbit foarte mult, cu o mare sete de cunoaştere, prea rapid uneori, pentru a fi mai decişi. Apare deci o perioadă de mutaţii, care uneori ne surprinde. Ne surprinde pînă acolo încît nu mai recunoaştem artistul.

— Ce tendinţe vi se par semnificative în arta tinerilor artişti ?

Avem la această oră o pleiadă de mari talente ; foarte multe talente, foarte multe energii creatoare. S-ar putea să nu gîndim totdeauna la fel şi cred că nici nu e normal să fie altfel, mai ales în ceea ce priveşte disponibilităţile. Uneori e vina lor ; uneori e a noastră. Pozitiv în orice caz este diversificarea paletei, diversitatea. Filonul tradiţional s-a îmbogăţit. Vrem mai mult ? Cred că şi ei vor. Merită să avem încredere. Există influenţe ? Da, există influenţe pozitive, uneori chiar şi influenţe „minore" ca structură, ca disciplină plastică, şi nu numai la cei tineri. Care sînt cele mai bune exemple de urmat ? Nu din lecţii — e o problemă de structură. În orice caz ziua de mîine aparţine celor tineri şi eu le urez succes. Cîndva teoretizam : o mai fac şi azi, dar foarte rar. Astăzi ? Astăzi mi-am fixat cîteva repere, cîteva principii şi merg pe ele. Prefer practica, teoriilor. Pentru mine o pictură trebuie să fie „bine pictată", să fie proaspătă şi să spună „ceva". „Ceva ?" Da, ceva care să meargă la inimă. Toată lumea are şi inimă şi ochi.

Fiindcă am scris aceste rînduri pentru o publicaţie a tinerilor, m-am oprit mai mult la ei, dar, cred că nu-i priveşte numai pe ei. Succes tuturor !

NUME PE BULETINELE DE VOT – PROFESORI AI NOŞTRI ŞI COLEGI AI NOŞTRI

Omniprezenţa profesorului nostru

Am avut bucuria şi mîndria de a întîlni pe lista candidaţilor Frontului Unităţii Socialiste din circumscripţia electorală nr. 7 a judeţului Dolj pe un reprezentant şi activist de frunte al vieţii universitare din Craiova, pe unul dintre cei mai apreciaţi profesori pe care îl cunosc încă din anul I de facultate.

Cercetător neobosit în viticultură, cu o activitate pilduitoare, **prof. dr. docent MIRCEA OPREAN** — azi şi rector al Universităţii — ne-a captivat prin documentatele şi frumoasele prelegeri încă de la primele ore de viticultură. Cu ajutorul unui curs elaborat ca rezultat al unei îndelungate experienţe în cercetare şi învăţămînt şi care solicită din plin atenţia, pasiunea şi spiritul inventiv al studenţilor, pe măsură ce intram şi mai mult în tainele acestei discipline, simţeam cu toţii că meseria pe care ne-am ales-o e şi mai frumoasă.

Mai tîrziu am aflat că are o activitate didactică îndelungată, că pînă a ajunge profesor-doctor-docent a parcurs toate treptele didactice, fapt pentru care dispune de un mare potenţial pedagogic, profesional şi pe care îl valorifică cu multă dragoste şi ataşament faţă de studenţi.

Animator al cercurilor ştiinţifice studenţeşti pe care le consideră adevărate pepiniere de cercetători, dînsul aduce o contribuţie de seamă la îmbunătăţirea activităţii acestora. Iar în calitate de cercetător a elaborat multe lucrări ştiinţifice care ne-au folosit şi nouă studenţilor la înţelegerea unor fenomene în domeniul viticulturii cum ar fi :

— o teorie nouă în formarea lăstarilor viţelor ;
— cercetări privind valorificarea nisipurilor ;
— cursul original de Viticultură litografiat în cadrul Universităţii.

De asemenea, o serie de alte lucrări ne-au concentrat atenţia asupra multor probleme ce le ridică viticultura şi ne-au atras şi mai mult în jurul profesorului. Sînt mulţi studenţi care lucrează la pregătirea tezei de diplomă urmărind diferite probleme ştiinţifice sub directa îndrumare a dînsului.

Îl cunoaştem cu toţii nu numai ca profesor, ci ne bucurăm de prezenţa efervescentă la toate manifestările U.T.C. şi A.S.

Modul de a discuta, de a se apropia de studenţi, de a-i îndruma atît pe linie profesională cît şi pe linie de educaţie, a determinat să fie mult apreciat şi stimat de toţi studenţii Universităţii din Craiova.

M. DIACONEASA
student, anul IV, Universitatea Craiova

Propagator al învăţăturii istoriei

L-am cunoscut aproape de înălţimile istoricei Bobâlna — cînd mi-a căzut în mîini cartea domniei sale „Bobâlna" (1957). Vroiam să confrunt „legendele" de la 1437, „aduse de străbunii mei, pînă la mine", cu tratarea erudită, ştiinţifică a celui pe care aveam să-l întîlnesc în toamna anului 1964 ca decan al facultăţii unde devenisem student — Facultatea de istorie-filozofie din Cluj. În toamna aceea, în prima zi de studenţie, l-am ascultat vorbind pentru noi cei din anul I. Cuvintele de atunci — şi multe altele în cei aproape cinci ani de facultate — pînă astăzi — aşa cum sînt ale unui părinte bun, ce-şi iubeşte deopotrivă toţi copiii, drept şi nepărtinitor, înţelegător şi întotdeauna disponibil pentru nevoile lor — au fost şi sînt pentru rîndurile de generaţii ce se perindă spre viitor, îndemnuri, poveţe, sprijin şi axe formative...

E în prezent rectorul Universităţii „Babeş-Bolyai" din Cluj : **profesor dr. docent ŞTEFAN PASCU**, membru corespondent al Academiei Republicii Socialiste România.

Cercetarea sa ştiinţifică se extinde asupra multor aspecte ale istoriei patriei, de la perioada prefeudală la epoca modernă. Prin colaborările la toate marile sinteze de istoria patriei, rezolvarea unor probleme fundamentale ale trecutului poporului român şi al naţionalităţilor conlocuitoare, profesorul Ştefan Pascu s-a impus ca o personalitate marcantă a istoriografiei noastre contemporane. Specialist recunoscut în ţară şi străinătate, cu o îndelungă experienţă de profesor şi de cercetător, cu o activitate didactică susţinută ce răspunde tuturor exigenţelor de ordin ştiinţific, ideologic şi de educaţie patriotică, a creat o seamă de lucrări de excelentă factură ştiinţifică şi importanţă social-istorică. Amintim : **Petru Cercel şi Ţara Românească la sfîrşitul veacului XVI** (Sibiu 1944) ; **Istoria Transilvaniei** (Blaj 1944) ; **Răscoalele ţărăneşti din Transilvania** (Cluj, 1947) ; **Bobâlna** (Bucureşti, 1957) ; **Din istoria Transilvaniei** (Bucureşti, 1960 — în colaborare) ; **Istoria României vol. II** (Bucureşti, 1960 — redactor responsabil adjunct şi autor a 253 de pagini) ; **Marea Adunare Naţională de la Alba Iulia** (Bucureşti, 1968).

A participat la numeroase congrese şi conferinţe de istorie din străinătate (Austria, Belgia, Cehoslovacia, Suedia, Franţa, Ungaria, U.R.S.S., S.U.A. etc.) prin care a contribuit şi contribuie într-o mare măsură la ridicarea prestigiului istoriografiei româneşti peste hotare.

Este un înflăcărat propagator al învăţăturii istoriei poporului român, militant neobosit al politicii partidului şi statului nostru. În societate şi în colectivele în care lucrează are o conduită ireproşabilă, de o înaltă principialitate ; e stimat şi apreciat de toţi care-l cunosc.

Multe s-ar mai putea spune despre „rectorul nostru" pe care îl cunoaştem toţi — profesori şi elevi — şi îl stimăm, de multe ori uimiţi, cum poate fi prezent la atîtea solicitări ale noastre, ale studenţilor, în procesul de educaţie ştiinţifică şi etică, şi ale poporului pe care ştie, cînd e chemat, să îl reprezinte cu onoare. Sîntem mîndri că la 2 martie îi vom putea acorda votul nostru pentru Marele sfat al ţării !

Grigore ZANC
student, anul V, Universitatea „Babeş-Bolyai" Cluj

Increderea noastră comună

Aflînd că **profesorul dr. docent CSOGOR LUDOVIC** candidează în circumscripţia electorală nr. 3 Tg.-Mureş pentru alegerile în Marea Adunare Naţională am fost cuprins de o mare satisfacţie sufletească. Sînt student în anul III al I.M.F. Tg. Mureş şi am avut ocazia să aud încă de la venirea mea în facultate cele mai călduroase cuvinte despre activitatea profesorului nostru, despre contribuţia sa substanţială la ridicarea pe o treaptă superioară a învăţămîntului medical, la ameliorarea decisivă a stării sanitare a oamenilor muncii, la dezvoltarea medicinei din România. În cadrul orelor de curs m-a impresionat cu deosebire modul în care profesorul dr. docent Csögör Ludovic ştie să se strecoare pe nesimţite în sufletul auditorilor, captivîndu-le atenţia şi înţelegerea. De aceea ţinuta ştiinţifică a prelegerilor sale este întotdeauna dublată de ţinuta lor umană, ceea ce ne face pe noi, studenţii, să venim să-i urmărim cursul chiar dacă nu mai avem de dat examen la materia pe care o predă.

Din revistele de specialitate din ţară şi străinătate rezultă pregnant contribuţia pe care profesorul nostru a adus-o la dezvoltarea ştiinţei medicale, însemnătatea cercetărilor pe care le-a efectuat şi continuă să le ef[...]tueze în domeniul specialităţii noastre. Alături de [...] colegi, am participat cu mare însufleţire la întîlnirile p[...] care prof. dr. docent Csögör Ludovic le-a avut cu ale[...]gătorii din circumscripţia electorală nr. 3 Tg. Mureş. Ne-am convins astfel de marea preţuire pe care munci[...]torii, tehnicienii, ţăranii şi intelectualii, indiferent d[...] naţionalitate, o acordă acestui distins dascăl al medici-

nei româneşti, neobosit călăuzitor a multe generaţii de studenţi.

De altfel, laborioasa sa activitate profesională şi didactică a fost încununată de partidul şi statul nostru, care i-au conferit în repetate rînduri înalte ordine şi medalii şi l-au distins cu titlul de „Medic emerit al Republicii Socialiste România".

Ca viitor medic apreciez că prezenţa în marele sfat al ţării a unei personalităţi intelectuale de talia profesorului nostru nu poate decît să impulsioneze dezvoltarea ştiinţei medicale româneşti, să aducă noi argumente la crearea unei intelectualităţi puternice, devotată ideilor marxism-leninismului.

Mircea TÎRNOVEANU
student, anul III, I.M.F. Tg. Mureş

Dascăl şi părinte

Avusesem şi în liceu profesori admirabili, stimaţi şi iubiţi, dar niciodată cuvîntul şi simpla lor prezenţă nu exercitau fascinaţia care o constatam atunci, în acea zi de toamnă a anului 1965, în mulţimea stu-

gomotoşi care se înghesuiau de o oră în
rectorului. Ne găseam în aula Institutului
ce poartă numele ilustrului cărturar şi om
Gh. Asachi. Uşa se deschide, dar pînă să
ng că, într-adevăr, a intrat rectorul, **profeso-
mician CRISTOFOR SIMIONESCU** îşi înce
cuvîntul de deschidere a cursurilor, o expu
cu fraze lapidare, dar plină de substanţă, care
invariabil trează atenţia tuturor.
că, în treacăt fie spus, profesorul, rectorul
te etalonul de aur pentru tînăra generaţie a
îndrăznesc să înceapă urcuşul pe „drumu-
etruite“ ale ştiinţei. N-am avut ocazia să
cît cîteva din cursurile universitare ale ilus-
scăl, dar l-am auzit vorbind în alte ocazii :
demie pînă la ateneul studenţesc.
du-l mi-am putut da seama de profunda
dintre învăţămîntul mediu şi ceea ce ar
fie învăţămîntul universitar. Cursurile sale
esc să-ţi pui tu insuţi întrebări, te îndeam-
cauţi singur răspunsul.
fi să formulez un crez didactic al profe-
nostru, ar trebui să-l exprim aşa : „stu-
buie să înveţe în facultate ce să caute, cum
unde să caute“... Poate că acesta este
entru care domnia sa n-a renunţat la a con-
ări ale cercurilor ştiinţifice studenţeşti, pro-
iplomă sau teze de doctorat, deşi activită-
cu zi îl solicită peste măsură. Dar academi-
istofor Simionescu nu dă studenţilor de azi,
r de mîine, numai lecţii de inginerie, ci şi
le lecţii de umanitate, de prietenie şi spirit

le şi observaţiile profesorului sînt de neuitat,
lu de la care poţi învăţa în aceeaşi măsură
nă a fi ilustru om de ştiinţă, eminent peda-
acelaşi timp o personalitate a vieţii politice
, pentru că personalitatea acad. prof. Cris-
onescu întrece cu mult activitatea desfă-
catedră. Peste 200 de comunicări ştiinţifice
în reviste de specialitate din ţară şi din
e, numeroase lucrări de sinteză cu caracter
didactic din care spicuim cîteva : „Chi-
ului din România“, „Chimia stufului“, „Me-
a compuşilor macromoleculari“, numeroase
e teme etice şi sociale apărute în reviste de
editarea sub auspiciile Academiei Republicii
România a revistei internaţionale „Celullose
and Technology“ — iată opera profesorului.
mulţime a scrierilor sale porneşte din do-
trămutată de a fi util generaţiilor prezente
c, patriei şi poporului.
sa capacitate intelectuală, căldura cu care se
e discipolii săi, chemarea de savant şi mun-
e răgaz i-au adus de multă vreme admiraţia
nu numai a celor care au trecut sau trec
nstitutului politehnic din Iaşi, ci al tuturor
e ştiu să preţuiască aceste daruri.
noi, studenţii, acad. Cristofor Simionescu
numai rector sau profesor, ci părinte spiri-
onalitatea sa inspirînd deopotrivă respect şi

şi meritele sale primesc elogii din partea u-
nalităţi de faimă mondială, aşa încît modes-
uri ale unui student nu sînt decît o imagine
profesorului predestinat a fi om de ştiinţă
stat, confirmînd încă o dată viabilitatea stră-
adiţii a marilor cărturari-patrioţi.

Bazil SCARLAT
student la Institutul politehnic Iaşi

n recunoscător
st de mulţumire

p cu trăsături pure, nişte ochi calzi, un păr
ca neaua şi mai ales o voce blîndă, depă-
com dar cu expresivitate cuvintele — iată ce
este în primul moment la artistul poporului
HE ANTONIU. Aşa îl ştim de 10 ani. Neschim-
n cunoscut atunci, fascinată juvenil de aureola
cinstea care ne-o făcea — nouă, unor anonimi
dintr-un capăt de ţară — aşezîndu-se la masa
într-o împrejurare cvasi-festivă şi povestin-
u nemărginită modestie, cucernice aduceri
despre copilăria lui moldoveană, despre Ţi-
primelor tresăriri artistice, despre lecţiile de
ie la clasa lui State Dragomir...
u ştiam că mai tîrziu aveam să reîntîlnesc
nd căutătura aceea blîndă, mersul acela pre-
ărţind fără zgîrcenie saluturi în dreapta şi-n
persoana tovarăşului rector al institutului
am să-mi plămădesc din îndrăzneli şi neli-
denţia.
rînd am păşit pragul şcolii, aşteptîndu-ne
a de pe un culoar, din cadrul unei uşi să ne
ă din întîmplare privirea albastră a Maestru-
niu. Ani la rînd, înghesuindu-ne în minus-
li de spectacol la examenele de specialitate
ilor noştri, aşteptam cu răsuflarea tăiată nu
cortinei, ci clipa mult mai solemnă cînd
i se va deschide încet, lăsîndu-l pe Maestru
ecoare binişor, ca un şcolar întîrziat...
rînd ne-am putut da iluzia că nu există ne-
curabile în lume, căci alergam cu toată în-
la Maestru, care ne asculta păsul oriunde —
mera biroului său, pe culoar, în clasă, în ho-
ndrei“, „teatrul nostru studenţesc“. Şi ştiam
ă totul se va rezolva.
nii aceştia cu privire albastră şi glas blajin
it să îmbrace, pentru mine şi pentru alţi co-
ei, un nou veşmînt, de emoţie. La numai cî-
de la examenul de licenţă, de la calda
de mînă, însemnînd nu despărţirea, ci doar
icial al ei, voi reîntîlni pe un buletin de vot
candidatului nostru pentru alegerile în Ma-
nare Naţională : Costache Antoniu.
otul în acea clipă de emoţie a votului nu nu-
demn act cetăţenesc, ci şi un recunoscător
mulţumire.

Nicoleta TOIA

UNDE CANDIDEZI, COLEGA?

În atmosfera de entuziasm politic conştient cu care întreaga ţară, întregul nostru popor se pregăteşte să întîmpine alegerile de la 2 martie se înscrie şi studenţimea noastră. Alături de cei care vor vota, cei mai mulţi pentru întîia oară, există şi studenţi care primesc girul maselor de alegători, studenţi care candidează pentru consiliile populare judeţene, municipale sau de sector. Remarcăm de la bun început importanţa pe care o are pentru studenţimea noastră faptul că reprezentanţii ei şi-au cîştigat demnitatea de a reprezenta interesele cetăţenilor în consiliile populare, drept confirmat prin munca şi prin prezenţa lor cotidiană în tabloul dinamic al vieţii noastre sociale.

ŞTEFAN VARGA *este student în anul II al Facultăţii T.C.M. de la Institutul politehnic Braşov. Colegii l-au cunoscut repede, încă din anul I, ca pe un excelent student, în acelaşi timp bun tovarăş şi prieten de nepreţuit. În cuvinte calde, Iosif Sandu, unul dintre colegii lui Ştefan Varga, a caracterizat activitatea acestuia pe plan profesional şi politic. Cetăţenii care au luat cuvîntul în cadrul întîlnirii pe care candidatul student Ştefan Varga a avut-o cu corpul electoral al circumscripţiei nr. 23 Braşov au subliniat că, deşi foarte tînăr (nu are decît 25 de ani), Ştefan Varga este demn să facă parte din sfatul judeţului, din sfatul care va hotărî asupra tuturor problemelor perfecţionării construcţiei socialiste în judeţul Braşov. În încheierea adunării, studentul Ştefan Varga s-a angajat ferm să nu precupeţească nici un efort pentru a răsplăti încrederea care i-a fost acordată. La locul său de muncă, în facultate, la locul său de gîndire şi de decizie, Consiliul popular judeţean Braşov, Ştefan Varga va depune, alături de entuziasmul său tineresc, priceperea pe care a acumulat-o în anii de facultate, entuziasmul său politic şi cetăţenesc.*

Tot la Braşov, în circumscripţia electorală nr. 40, candidează studenta EUGENIA PALERIU *din anul al II-lea al Facultăţii T.C.M. a Institutului politehnic, una dintre studentele eminente ale institutului. Unanim apreciată de cadrele didactice şi de colegii săi, Eugenia s-a dovedit pînă în prezent un element de certă perspectivă pe linia profesiei, o prietenă înţelegătoare, dispunînd de o mare capacitate de apreciere a situaţiilor ce se ivesc în viaţa colectivului, de o maturitate de gîndire surprinzătoare. Prezentă în viaţa Institutului politehnic braşovean prin multiple activităţi extraprofesionale, Eugenia Paleriu s-a făcut remarcată încă din primele zile ale venirii ei în facultate. Prorectorul institutului, conf. univ. Vasile Vulcu, a ţinut să sublinieze în mod deosebit posibilităţile pe care Eugenia le are de a gîndi în perspectivă, de a aprecia lucid şi obiectiv situaţiile ivite în activitatea practică. De aceea, domnia sa a apreciat, atunci cînd Eugenia Paleriu a fost propusă candidată, în circumscripţia electorală judeţeană nr. 40 Braşov, că ea va reuşi să facă faţă cu succes înaltei răspunderi politice de a reprezenta interesele oamenilor muncii, înaltei misiuni cetăţeneşti pe care i-o conferă candidatura sa.*

La Iaşi, am stat de vorbă cu studenta MARIA DANIELA TROFIN, *din anul III al Institutului de medicină şi farmacie, care a fost propusă candidată pentru Consiliul popular municipal în circumscripţia electorală nr. 177 Iaşi. Mai multe cadre didactice ale institutului ne-au mărturisit că au apreciat încă de la început activitatea rodnică depusă de studenta Maria Daniela Trofin în cadrul facultăţii şi în cadrul acţiunilor extraprofesionale, au apreciat în mod deosebit dorinţa ei de a găsi o rezolvare optimă problemelor majore care-i frămîntă pe studenţi. Aceleaşi caracteristici le-au subliniat şi doi dintre colegii ei, care au luat cuvîntul la întîlnirea pe care Maria Daniela Trofin a avut-o cu alegătorii din circumscripţia electorală municipală 177. „Votînd pentru Daniela, votez pentru mine, pentru noi toţi, colegii ei, pentru un învăţămînt în continuă perfecţionare, pentru condiţiile de viaţă tot mai bune pe care ni le asigură partidul şi statul nostru“. „Avem o încredere deplină în colega noastră — au ţinut să sublinieze cei care au activat alături de Maria Daniela Trofin în cadrul Comitetului U.T.C. al I.M.F. Iaşi — apreciem că Daniela nu este numai o studentă eminentă, o prietenă şi o tovarăşă desăvîrşită, ci că are, mai presus de toate, capacitatea de înţelegere politică, simţul de răspundere şi entuziasmul tineresc, care trebuie să caracterizeze activitatea oricărui deputat în sfaturile ţării“.*

Am stat de vorbă şi cu ANA V. ION, *cealaltă* studentă *a Institutului agronomic, care candidează într-o altă circumscripţie municipală ieşeană — circumscripţia electorală nr. 179. „Din clipa în care am aflat cu bucurie că mi s-a acordat încrederea cetăţenilor din această circumscripţie electorală mi-am sporit eforturile pentru a fi la înălţimea acestei încrederi. Am obţinut numai note de 10 la ultima sesiune, în plus, împreună cu doi colegi de la Drept, mă iniţiez cu perseverenţă în legile statului nostru, pentru că un bun deputat trebuie să cunoască bine aceste legi, pentru a putea apăra cu cea mai mare eficacitate interesele cetăţenilor pe care îi reprezintă“.*

Într-adevăr, la adunarea în care studenta-candidată s-a întîlnit cu cetăţenii din circumscripţia electorală municipală nr. 179 Iaşi, ea a dovedit o deplină maturitate în înţelegerea şi aprecierea justă a problemelor ridicate de cetăţeni, cîştigîndu-şi simpatia şi, desigur, şi voturile acestora în alegerile care vor avea loc la 2 martie.

La Bucureşti am stat de vorbă cu GHEORGHE DOCIU, *candidat în circumscripţia electorală nr. 1 a sectorului 1 din Capitală. Student fruntaş în anul III al Facultăţii de biologie (are media 10 !), Gheorghe Dociu a reuşit încă din primii ani de studenţie să cîştige aprecierile îndreptăţite ale colegilor săi, fiind ales preşedinte al Consiliului Uniunii Asociaţiei Studenţilor din Universitatea bucureşteană, calitate în care îşi rezolvă cu deplină răspundere sarcinile încredinţate. Seriozitatea şi maturitatea politică a studentului biolog au îndemnat pe cetăţenii circumscripţiei electorale nr. 1 din sectorul 1 să-l desemneze drept candidatul lor în alegerile care vor avea loc la 2 martie. „Este un student eminent, un tînăr de mare perspectivă, un tînăr care a atins maturitatea politică necesară pentru a reprezenta interesele oamenilor muncii, pentru a contribui efectiv şi activ la îndeplinirea politicii partidului şi statului nostru“ — afirma asist. Mihai Ielenicz, şeful Comisiei sociale a Universităţii, în adunarea cetăţenească în care Gheorghe Dociu a fost desemnat candidat pentru alegerile în consiliul popular municipal.*

Una dintre vorbitoarele care au ţinut să-şi exprime părerea în cadrul întîlnirii pe care Gheorghe Dociu a avut-o cu alegătorii săi a afirmat în cuvîntarea ţinută cu acest prilej că studenţimea noastră şi-a cucerit, prin întreaga sa activitate, un loc de cinste în cadrul procesului de perfecţionare a construcţiei socialiste. „Voi acorda cu toată încrederea votul meu studentului Gheorghe Dociu, a spus şi profesoara pensionară Constanţa Şerbănescu. Felul în care ne-a vorbit astăzi a dovedit că înţelege pe deplin politica partidului şi statului nostru, că este capabil să contribuie cu gîndul şi cu fapta la realizarea acestei politici“. Unul dintre colegii lui Gheorghe Dociu a ţinut şi el să evidenţieze în faţa cetăţenilor care au participat la întîlnirea cu candidatul student calităţile moral-politice ale acestuia, calităţile de coleg şi prieten, vitalitatea intelectuală care-l caracterizează. În cuvîntul său, Gheorghe Dociu s-a angajat să răspundă cu o participare din ce în ce mai activă la rezolvarea problemelor cetăţeneşti, încrederii care i-a fost acordată de colegii săi şi de alegătorii şi prietenii săi, oamenii muncii din circumscripţia electorală nr. 192.

Cunoscutul chimist-biolog C.S. DONGOROZI

ne prezintă procedeul său pentru

TRATAMENTUL PARODONTOPATIILOR

Parodontopatiile se numără printre maladiile cele mai răspîndite. Nu cruță nici o țară. Afectează aproximativ jumătate din numărul copiilor și aproape totalitatea adulților.

Din vasta literatură privind tratamentul parodontopatiilor sînt de reținut întreținerea unei riguroase igiene bucale, inclusiv eliminarea factorilor locali agravanți și masarea zilnică a gingiilor cu o perie de dinți aspră, iar în ce privește factorii generali, vitaminele C, A și complexul B.

Cercetările noastre au urmărit două scopuri :

— consolidarea periodonțiului ;

— stimularea metabolismului la nivelul parodonțiului.

1. Periodonțiul este constituit îndeosebi din fibre de colagen. În parodontopatii, aceste fibre suferă profunde transformări fizico-chimice. Mai întîi, fibrele se îmbibă cu apă : grupele polare ale macromoleculei de colagen fixează molecule de apă — grupele COO^- și NH_3^+, prin forțe ioni-dipoli, iar grupele OH, NH_2 și CO — NH, prin legături de hidrogen. Apoi fibrele astfel îmbibate sînt hidrolizate de enzimele proteolitice ale bacteriilor.

Noi am întreprins un studiu sistematic urmărind blocarea centrelor polare ale fibrelor periodontale, capabile de a fixa apa, precum și formarea unui strat protector în jurul acestor fibre.

a. Am obținut rezultate satisfăcătoare cu unii compuși fenolici ale căror grupe OH formează legături de hidrogen cu grupele polare ale fibrei de colagen : acid digalic, pentagaloil-glucoză, acid chebulinic, acid chebulagic, corilagină, tanin de hamameli, unii „Sintani" etc. O bună fixare pe fibră se obține cu compuși cu molecule mari, care conțin multe grupe OH, dar avînd caracter semicoloidal, soluțiile acestor compuși pătrund greu în spațiul periodontal.

b. De asemenea, am obținut rezultate satisfăcătoare cu substanțele care se fixează pe fibra de colagen prin formare de complecși cu grupele NH_2 ale acesteia. Am întrebuințat o soluție de alaun sau de sulfat de aluminiu cu clorură de sodiu, o soluție bazică, stabilizată, de sulfat feric, precum și o soluție conținînd o sare bazică de crom trivalent convenabil polimerizată prin olificare (izopolibază).

c. Cele mai bune rezultate le-am obținut cu substanțele care se fixează pe macromoleculele de colagen realizînd legături rigide, covalente, între catenele polipeptidice ale acestor macromolecule : parabenzochinonă (chinonă), formaldehidă etc.

Chinona, substanță ce conferă maximum de rezistență fibrei de colagen, poate fi sintetizată chiar la nivelul periodonțiului. Pentru aceasta e suficient să se clătească gura cu o soluție hidroalcoolică de hidrochinonă și apoi cu soluția apoasă a unui oxidant (apă oxigenată, clorură ferică etc.).

Cel mai bun adjuvant al formaldehidei este tiosulfatul de sodiu : neutralizează eventuala aciditate a soluției apoase de formaldehidă, care poate conține și acid formic — pentru condensarea formaldehidei cu colagenul pH-ul optim este 8—9 — și, pe de altă parte, din cauza marii sale solubilități, creează o presiune osmotică externă care provoacă deshidratarea fibrei de colagen.

2. În vederea stimulării metabolismului la nivelul parodonțiului, am studiat sistematic acțiunea substanțelor care au proprietatea de a excita nervii periferici, a substanțelor care provoacă o regenerare rapidă a țesuturilor, precum și a celor care produc o dilatare a vaselor sanguine periferice.

Printre substanțele ce au condus la cele mai bune rezultate se numără metil-nor-narcotina — a cărei capacitate de a produce o rapidă regenerare a fibrelor periodontale este cu totul remarcabilă — și pilocarpina.

*

Odată schițate bazele biochimice ale tratamentului parodontopatiilor, prezentăm, deocamdată, unul dintre produsele ce au fost îndelung experimentate de noi — *Paradentolul* *.

Compoziție

Clorhidrat de pilocarpină	3 g
Mentol	0,05 g [1]
Soluție oficinală [2] de formaldehidă	20 g
Etanol 70%	180 g

Proprietăți

1. Formaldehida reacționează cu fibrele de colagen ale periodonțiului condensîndu-se cu grupele NH ale catenelor polipeptidice și realizînd astfel legături rigide, reticulare, $>N - CH_2 - N<$, între aceste catene.

2. Excitînd nervii periferici, pilocarpina stimulează metabolismul la nivelul parodonțiului.

Modul de întrebuințare

Se toarnă o linguriță de Paradentol într-o jumătate de pahar de apă călduță și se amestecă. Cu soluția astfel obținută se fac în decurs de o zi aproximativ trei clătiri ale gurii. La fiecare clătire se ia o cantitate suficientă de soluție, care se ține, pe cît posibil, în partea anterioară a gurii ; se fac, din cînd în cînd, mișcările de clătire ce se obișnuiesc la întrebuințarea oricărei ape de gură. Fiecare clătire durează 3—5 minute, după care se aruncă soluția din gură.

Se fac zilnic clătiri cu Paradentol aproximativ 10 zile, după care este indicat un tratament de întreținere, în timpul căruia clătirile se fac la 3—4 zile, folosindu-se pentru clătirile din cursul unei zile tot o linguriță de Paradentol la o jumătate de pahar cu apă.

Rezultate

În cazul bolnavilor ai căror dinți se clatină în asemenea măsură încît abia se mai țin în alveolele lor, se constată, după cîteva zile de tratament, o perfectă consolidare a danturii.

Deșosarea dinților este oprită la stadiul în care se găsea cînd s-a început tratamentul.

Folosirea preventivă a Paradentolului — o dată pe zi, în locul apei de gură — previne apariția parodontopatiilor și împiedică formarea granuloamelor.

N.B. — Rezultatele menționate mai sus au fost obținute în mod constant timp de 20 de ani.

**) Medicamentul a fost depus la Ministerul Sănătății cu memoriul înregistrat de acest for sub nr. 22596 din 6. III. 1964.*

[1]) Sau cantitatea echivalentă din apa de gură preferată.

[2]) Fără metanol.

EVRIKA!

La Timișoara —

O MAȘINĂ MODERNĂ DE EXAMINARE

Continuînd lăudabilele eforturi pentru valorificarea creației științifice a cadrelor didactice, Institutul politehnic din Timișoara oferă condiții excelente de cercetare și mai ales de aplicare în practică a invențiilor realizate de profesorii, conferențiarii, lectorii și asistenții din institut. Această activitate se conjugă în mod fericit cu măsurile luate pentru traducerea în viață a dispozițiilor Legii învățămîntului. În direcția modernizării învățămîntului sînt îndreptate și preocupările unor cadre didactice de la Facultatea de electrotehnică. Conferențiar ing. Eugen Pop și șeful de lucrări Aurel Soceneanțu de la această facultate au inventat în cursul anului trecut un dispozitiv electronic pentru verificarea cunoștințelor. Acest dispozitiv asigură o viteză de lucru maximă prin folosirea unei memorii cablate care, alături de sporul de viteză, face posibilă și o mînuire extrem de simplă. Aceasta deoarece plăcuța care conține rezultatele date de examinați la întrebările puse are și codul listei de întrebări, iar prin introducerea în dispozitiv a plăcuței automate se selectează lista și se dau automat răspunsurile și notele. De o maximă importanță este contribuția cu totul originală adusă de acest dispozitiv pe linia economicității. Aparatul nu suferă fenomene de uzură întrucît nu are piese mecanice în mișcare, ceea ce constituie o excepțională realizare tehnică.

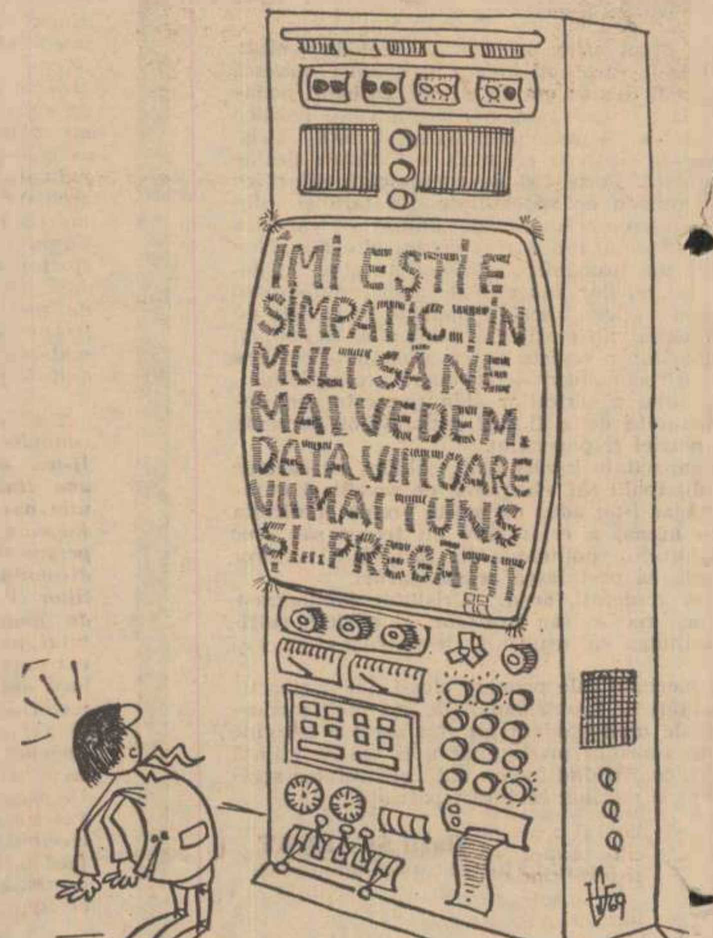
Printre noutățile aduse de dispozitivul creat de cei doi ingineri și cadre didactice din Timișoara se numără și aceea că proiectorul folosit pentru răspunsurile corecte este eliminat și înlocuit cu un sistem numeric care indică printr-o cifră poziția exactă a răspunsului corect. Dispozitivul realizat și omologat la Facultatea de electrotehnică din Timișoara reprezintă o confirmare a înscrierii tuturor cadrelor didactice de la Institutul politehnic timișorean pe linia modernizării procesului de învățămînt, aducînd elemente noi de mare eficacitate tehnică și economică în raport cu dispozitivele similare folosite în alte țări, cum ar fi U.R.S.S., Franța, S.U.A., R.D.G. Utilizarea memoriei cablate pentru un număr finit de liste face posibilă analiza simultană a tuturor întrebărilor cuprinse într-o listă indicînd și poziția răspunsurilor corecte pentru întrebările la care a fost indicat un răspuns greșit.

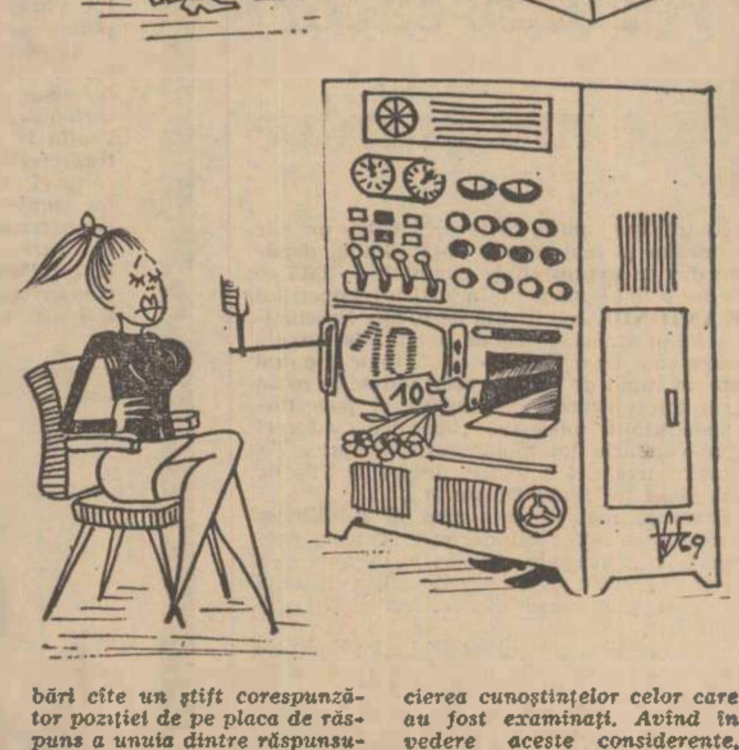
Aparatul este compus din niște matrice care selectează răspunsurile conform unui cod rezultat din poziția pe care o au pe placă știfturile de răspuns și știfturile cu rol funcțional, precum și alte știfturi care nu au un rol funcțional dar care permit atribuirea mai multor coduri aceleiași liste. Niște bare speciale stabilesc lista la care se răspunde, iar răspunsurile sînt materializate prin aranjarea lor pe placa de răspuns imediat după introducerea plăcii în dispozitiv.

Semnalele electrice care rezultă din închiderea contactelor se aplică unor circuite ale căror semnale de ieșire sînt conectate la bazele unor tranzitoare.

Modul de funcționare a dispozitivului este următorul : se înmînează persoanei căreia trebuie să i se verifice cunoștințele (student, elev etc.) o listă pe care sînt înscrise codul listei respective și un număr oarecare de întrebări. Persoana chestionată compune pe placa de răspuns codul listei respective, introducînd în dreptul fiecărei întrebări cîte un știft corespunzător poziției de pe placa de răspuns a unuia dintre răspunsurile posibile care i-au fost indicate, și anume a răspunsului pe care persoana respectivă îl consideră corect. Pentru fiecare răspuns corect examinatului i se atribuie un punct, pentru un răspuns aproape bun o jumătate de punct. După ce placa pe care sînt înscrise răspunsurile considerate corecte de către examinat este introdusă în dispozitiv, acesta efectuează în mai puțin de 30 de secunde toate operațiile necesare verificării corectitudinii răspunsurilor indicate, precum și aprecierii notei pe care o merită persoana examinată. De asemenea, dispozitivul indică răspunsurile exacte și pentru întrebările cărora examinatul nu le-a putut da un răspuns corect.

Experimentarea acestui dispozitiv la Facultatea de electrotehnică a Institutului politehnic din Timișoara a dovedit pe viu valoarea sa de întrebuințare, aducînd un plus de obiectivitate și de precizie în aprecierea cunoștințelor celor care au fost examinați. Avînd în vedere aceste considerente, rectorul Institutului politehnic a anunțat acceptarea invenției pentru a fi aplicată în cadrul institutului, invenție care a fost brevetată ulterior și de către Oficiul de stat pentru invenții. Tovarășul N. Neacșu de la Oficiul de stat pentru invenții a ținut să sublinieze în mod deosebit operativitatea cu care Institutul politehnic timișorean soluționează propunerile de invenții, operativitate care ar trebui să fie un exemplu și pentru celelalte institute de învățămînt superior care sînt desemnate titulare de brevete.

M. RALEA: VIRSTA RAȚIUNII

Reprezentant de seamă al culturii românești, Mihai Ralea se înscrie cu certitudine în pleiada **„marilor patrioți luminați, gînditori și cărturari iluștri, scriitori și artiști"** care — așa cum sublinia secretarul general al C.C. al P.C.R., Nicolae Ceaușescu — **„și-au închinat viața încă din fragedă tinerețe idealului eliberării și fericirii poporului, formării și dezvoltării culturii naționale, înfloririi României".**

Format și desăvîrșit în condițiile unei „epoci de tranziție, la intersecția a două lumi, a două tipuri de organizare socială", cum singur mărturisește, în condițiile unei acerbe lupte de idei, M. Ralea se numără printre cei care, prin sensul uman al creației lor, s-au integrat forțelor înaintate ale societății. Clădindu-și pe rațiune și democrație temeiurile majore ale activității sale de student, pedagog, publicist, sociolog, Ralea nu pregetă ca, de la tribuna „Vieții românești" sau de la catedra universitară, să pledeze pentru insuflarea unor idealuri luminoase tinerei generații. Jalonînd imperativele majore ale unei tinereți lucide și generoase, promovînd raționalismul și democrația împotriva forțelor sociale și intelectuale ostile din vremea sa, M. Ralea nu făcea altceva decît să dea curs profesiunii sale de credință : **„Raționalismul reprezintă pentru mine în același timp o afirmație a științei și o funcție critică de control care se poate exercita asupra vieții sociale, conducînd la democrație și justificînd-o".**

În numele rațiunii și democrației, Ralea va milita pentru o misiune progresistă, umanistă a tinerei generații. Tribunul „Vieții românești", în cele peste patru decenii de activitate, releva cu justețe și profunzime substratul tendențios al cerințelor forțelor reacționare, oculte, ca tineretul să se detașeze de lucrurile terestre în folosul extazului, să lege destinele neamului de Dumnezeu, de dogmele religioase, să caute delirul frenetic, erosul platonic.

Vîrsta tinereții însă este, în accepțiunea sa, vîrsta rațiunii ; a folosi această virtute în scopuri umane înalte, a desfășura larg potențele creatoare ale rațiunii sînt misiuni minunate de viitor. În numele rațiunii și adevărului, în numele tinereții și cutezanței, Ralea va înscrie la loc de cinste în aria largă a problematicii umane — **problema rostului generației tinere, a responsabilității sale sociale**

„Curiozitatea mea intelectuală s-a diriguit — mărturisea pedagogul Ralea — către om și disciplinele în legătură cu viața umană". Umanist prin întreaga sa formație intelectuală și morală, întrunind în personalitatea sa o sinteză a științelor umaniste ca sociolog, psiholog, filozof, estetician, moralist și pedagog, M. Ralea dă replică diferitelor orientări de dreapta într-o multitudine de dispute despre democrație, specific național, fenomen românesc, cultură, civilizație etc. Sesizînd cele două mari orientări ideologice în rîndurile tinerimii, cea de orientare umanistă, raționalistă, și cea reacționar-mistică, Ralea observă cu recunoscuta-i perspicacitate că **„sînt tineri și tineri"**, că **„generația e societatea fără legi vizibile a oamenilor de aceeași vîrstă, dar chiar în cadrul acesteia pot exista deosebiri de concepții, de idealuri și măreția unei generații constă, pe lîngă avîntul și elanul său creator, în rezistența ei la unele deviațiuni".** Energia, rațiunea, forța incomensurabilă a tinereții își merită pe deplin preamărirea — observă cu un fin simț analitic psihologul român, dar aceste elemente inalienabile ale generației noi trebuie dirijate spre cele mai generoase acțiuni, spre păstrarea și dezvoltarea valorilor umane, spre ridicarea pe culmile cele mai înalte ale culturii. Prin urmare, elanul tineresc nu poate și nu trebuie, preciza el, să întunece mintea, să suprime conștiința și să dea frîu liber instinctelor, inconștientului, forțelor ancestrale. **„Sîntem adepții unui evoluționism psihologic care ne arată că formele de conștiință sînt cele mai perfecționate și mai complexe de viață sufletească".** Exaltarea „faptei", a „acțiunii" împotriva oricărei rațiuni, decretarea acesteia ca o „piedică pentru declanșarea elanului", ca pe „o otravă" a sufletului tineretului „eroic" este deviza filozofiei trăiriste, a misticismului și iraționalismului promovat de ideologia fascistă la noi. De altfel, acești ideologi susțineau nici mai mult nici mai puțin că, pentru a crea omul „nou", „eroic", „se cere în primul rînd renuntarea la zeița Rațiunii, repudierea intelectualismului ca cel mai rătăcit ideal pe care și l-au putut formula vreodată României". Măreția generației tinere, după semnatarul reflecțiilor amintite, E. Cioran, consta în faptul că „ea nu va mai ceti, pe ea nu o va mai interesa scrisul și toate realizările acestuia, ci numai mîntuirea".

Cultul mîntuirii, al tăcerii, „ca una din esențialele expresii ale trăirii la marginile vieții", face casă bună, în optica reacționară și profund antiumană a doctrinarilor de dreapta, cu cultul forței, al acțiunii frenetice, eliberată de orice rațiune. În condițiile în care mai mult ca oricînd se cerea din partea tineretului chibzuință, reflecții mature, discernămînt critic în selectarea valorilor de nonvalori, acești „tribuni" ai misticismului nu s-au sfiit să declare gîndurile „o otravă", un obstacol al oricărei hotărîri, și de aici cerința expresă — „renuntarea la orice rațiune pentru a comite orice faptă".

Istoria și evoluția întregii civilizații umane, în speță istoria culturii poporului român, este dezmințirea categorică a unor astfel de aberații. Recunoașterea com-

dialectica ideilor

plexității psihicului uman, a faptului că alături de rațiune există și intuiție și instinct — aceasta nu înseamnă nici pe departe, după convingerea lui Ralea, că trebuie să declarăm moartea rațiunii, după cum dacă hazardul ocupă un loc lîngă determinism, misterul lîngă cunoscut, nu urmează deloc a considera „intelectul ca o rușine" și a îmbrățișa tot ce se reclamă de la un dubios ocultism. **Rațiunea este funcția psihologică progresistă, revoluționară prin excelență, ea nu poate fi detronată de pe podiumul înalt pe care i l-a consacrat evoluția naturală și socială la dorința subiectivă a unui tînăr „intelectual" ce probează energie și vitalitate.** Cu intransigența cărturarului ce-și apără un crez, Ralea preciza că nu prin refularea rațiunii și inteligenței omenești vom ajunge avangarda progresului, nu pe calea cultivării și exasperării vitalității a ajuns poporul român, generațiile mai vechi, să agonisească cultura și civilizația actuală, ci numai și prin „învingerea Biologiei primare din om". Tineretul trebuie să știe — afirma intelectualul Ralea — că „nimic mare nu e posibil... fără uciderea relativă a bestialității imediate din noi", fără o încredere și o utilizare consecventă și cu răspundere a rațiunii. A renunța la rațiune înseamnă — continuă Ralea pledoaria sa în favoarea acesteia — a desființa tot ce e propriu omului, omenia, capacitatea sa de a rezista, de a se înfrîna față de desfășurarea impetuoasă a energiei vitale, de a canaliza această energie pe o cale dreaptă. **Aproape omniprezentă este ideea că tineretul trebuie să înțeleagă în primul rînd un fapt : că avîntul, forța, căldura inimii de care este animat nu trebuie să însemne „confuziunea capului", deoarece „una e generozitatea și avîntul și alta e îndobitocirea mistică prin suprimarea conștiinței și ridicarea la suveranitate a inconștientului și a instinctului".**

Deseori profesorul Ralea va evoca cu nostalgie anii internatului Școlii Normale de la Iași, ai Sorbonei și ai Școlii Normale Superioare din Franța, ani în care cei mai buni tovarăși ai săi de generație erau generoși, romantici, credeau și apărau cu patos rațiunea, democrația și progresul.

„S-au trăit și aici — nota el — momente de frenezie entuziastă" dar „pentru scopuri înalte, curate, generoase, nobile". **Puterea rațiunii trebuie să se reflecte — remarca Ralea — în puterea de discernămînt a minților tinere față de tot ce s-a creat trainic și solid în trecut în cultura poporului nostru ca și a altor popoare. Disprețul trecutului și al tradițiilor, al cuceririlor generațiilor anterioare este moda unui tineret snob, refractar la pozițiile determinist-evoluționiste, raționaliste, progresiste, umaniste. Snobismul intelectual, acest „servilism imitativ" îi conduce pe acești pretinși promotori ai noului la cultivarea „teosofiei, metafizicii, teologiei mistice", la renunțarea de bună voie la toate cuceririle minții omenești. Departe de a promova un tradiționalism îngust, în sensul autohtonismului și spiritualismului gîndirist, departe de a cultiva snobismul și ploconirea slugarnică față de „tot" ce s-a creat în Occident, Ralea insista cu o deosebită clarviziune intelectuală pe capacitatea critică a rațiunii.** Actul critic al preluării și promovării realelor valori atît din cultura noastră cît și de aiurea trebuie să fie, după intima sa convingere, actul de identitate, de matură chibzuință a tineretului. În acest sens, repeta cu înțelepciunea și dragostea pedagogului pentru elevii săi că **măreția unei generații rezidă nu numai în a crea valori noi, dar implicit în forța și puterea sa de a discerne critic, de a opune rezistență „deviațiunilor" ce se impuneau ca o modă. Dacă se poartă undeva misticismul, dacă sînt răscolite și reeditate vechile și încețoșatele teze ale teozofiei, aceasta nu înseamnă că trebuie să devenim peste noapte ortodocși. Structurii psihice a poporului român nu îi este propriu elementul religios** — afirmă Ralea ; românul, prin firea sa, este bonom, mucalit, ascuțit la observație ca tot meridionalul, extrem de lucid, **el înclină în mod natural spre raționalism.** De unde mă rog atîta temperament de delirant ? Nu de la noi, ci de aiurea.

„Ceea ce trebuie poporului nostru însetat de dreptate și libertate este apărarea cu sfințenie a civilizației ce se muncise să o strîngă generația trecută, este îmbogățirea acestui tezaur prețios. Conflictul «generațiilor» este de fapt — observă Ralea — conflictul a două crezuri, a două concepții de viață diametral opuse. **Tineretului trebuie să-i aparțină întotdeauna crezul umanist, democratic, progresist** ; el nu poate și nu trebuie să rămînă indiferent, cu brațele încrucișate și cu privirea către cer atîta timp cît sînt amenințate cele mai prețioase valori politice, sociale, morale, estetice. Pasivitatea, lipsa de atitudine sînt pure anahronisme cînd nu sînt dovezi de lașitate spirituală — avertiza Ralea în 1931. **Cu spiritul ori cu acțiunea sîntem datori să ne înrolăm. Nimeni nu poate fi scutit de a lua măcar poziție".**

Peste aproximativ trei decenii — de la tribuna înaltului for UNESCO — acad. Ralea, vorbind în numele țării noastre socialiste, reia problema generațiilor și a tineretului — animat de aceleași elanuri generoase, umanitare, ce i-au luminat tinerețea, dar cu experiența de viață a cărturarului ce a parcurs și învins vicisitudinile vremii, a celui ce a probat prin întreaga sa viață că vîrsta tinereții este vîrsta rațiunii.

Dacă problema destinelor tinereții și cutezanței a constituit în trecut pentru țara noastră „sarcina unor gînditori bine intenționați", consemna Ralea, **„ea a devenit astăzi o problemă de stat, o preocupare sistematică".** În condițiile în care temelia socială s-a prefăcut și transformat într-o nouă structură, în condițiile în care antagonismul ce măcina cu luptele lui intestine organismul social a luat sfîrșit — **a luat sfîrșit și antagonismul generațiilor.**

Conștienți fiind de faptul că existența unui conflict al generațiilor reprezintă un reflex al naturii structurii societății, trebuie să subliniem opinia acad. Ralea, că **numai socialismul este orînduirea în care deviza „tineretul este nădejdea societății de mîine este dovedită prin fapte".** Atîta timp cît „omul nou, de orice vîrstă ar fi, rămîne un ucenic al vieții, al științei, al frumosului, comunicînd tineretului valoarea exemplului unei experiențe acumulate permanent", atîta timp cît omul de orice vîrstă „este un elev tot atît de grăbit ca și tineretul, un elev perpetuu care, atîta timp cît trăind are totdeauna ceva nou de învățat", atîta timp cît omul nou e receptiv la nou și tineretul respectă și îmbogățește experiența acumulată, nu poate fi vorba de un conflict al generațiilor, de un război al vîrstelor. Tinerețea rămîne mereu izvorul marilor elanuri creatoare.

Elena VOICULESCU

Françoise Giroud, directoarea săptăminalului „L'Express"

Un „val" al fluxului universitar

Noul val sau opţiunile tineretului francez

(concluziile unei anchete sociologice recente)

Ultimul număr al săptăminalului parizian L'Express **oferă publicului, comentate de Françoise Giroud, rezultatele unei ample anchete sociologice, declanşată în decembrie 1968 în rîndul unui eşantion reprezentativ al întregii populaţii franceze între 15 şi 29 de ani. Ancheta şi-a propus să analizeze, cu ajutorul datelor obţinute, răspunsurile tineretului francez la un mare număr de probleme privind concepţia generală de viaţă, idealurile şi nevoile tinerei generaţii, pe care anchetatorii o denumesc sugestiv „noul val", aducînd elemente revelatoare în raport cu precedenta anchetă efectuată în 1957.**

În pofida oricăror procente de aproximaţie, o astfel de anchetă pe scară largă poate oferi, desigur, o imagine grăitoare în multe feluri a preocupărilor şi aspiraţiilor unui tineret care reprezintă 21,5 la sută din populaţia totală a Franţei, dintre care 49,5 la sută muncitori, 42,8 la sută studenţi, 26,2 la sută funcţionari, 15,4 la sută salariaţi agricoli etc (însumind procentele pe sexe). Cercetarea întreprinsă de o echipă de 180 de anchetatori ai I.F.O.P. şi de un grup de la L'Express, **condus de Marie France Chevillon, nu a vrut şi nu a pretins să fie o anchetă „cu caracter profetic". Imaginea tineretului francez, aşa cum apare de-a lungul cercetării, nu este o realitate fixă, închistată. În acest sens, cunoaşterea rezultatelor la care au ajuns sociologii ni se pare instructivă.**

FERICIREA ŞI CONDIŢIA EI DE REALIZARE

Chestionarul întocmit pentru interviuri a fost vast şi în acelaşi timp mobil.

Sînteţi fericit ? — a fost prima întrebare. De multe ori răspunsurile au sunat surprinzător, prin procentul de maturitate pe care-l implicau, prin directa raportare la societate, prin amplasarea conştientă a propriei individualităţi în colectivitate.

„Să mă declar fericit ar fi o nedreptate faţă de cei înfometaţi, faţă de cei ce nu beneficiază de educaţie, faţă de cei care suferă din pricina războiului" răspunde un funcţionar de bancă. **„Am un cămin fericit, o meserie interesantă, prieteni. Dar sînt impresionată de dramele ce se desfăşoară în jurul nostru"** (lucrătoare veterinară). **„Fericit în viaţa familială, în profesie... Dar dacă mă gîndesc la toţi tinerii care suferă foamea, la războaiele din Vietnam şi Biafra..."** (asistent medical). Un student la Drept se exprimă mai clar: **„Mic burghez fără probleme familiale şi materiale, relativ interesat de nişte studii inutile, am tot ce să fiu fericit. Dar ar fi infam să te pretinzi fericit într-o lume în care există războiul, ipocrizia, calculul meschin".**

Alteori reticenţele sînt mai personalizate, dimensiunea lor socială nefiind însă de loc ştirbită: **„Am o slujbă nesigură, prost plătită, care nu corespunde cu studiile mele"** (funcţionar). Alteori apare în discuţie vechea idee după care **„Pentru a fi fericit îţi trebuie bani, căci puterea de cumpărare scade din ce în ce mai mult"** (muncitor).

Proporţional, fetele s-au declarat „mai fericite" decît băieţii. E o tendinţă reprezentativă? Nu ne-ar putea lămuri decît răspunsurile la întrebarea următoare:

PENTRU A FI FERICIT, CE ANUME ESTE IMPORTANT ASTĂZI ?

Să-ţi placă profesia (98 la sută), să ai prieteni (87 la sută), să locuieşti confortabil (96 la sută), să-ţi poţi continua educaţia (86 la sută), să iei parte la evenimente (72 la sută), să fii căsătorit (39 la sută)...

Analiza acestor date, comentează Françoise Giroud, evidenţiază în mod strălucit locul pe care începe să-l ocupe în preocupările tineretului munca, profesia pe care o ai sau o vei avea.

„Confortul material nu e un scop în sine, ci un mijloc pentru dezvoltarea personalităţii" (student), **„Ceea ce e însemnat este ca viaţa să aibă un sens şi o unitate profundă"** (cadru universitar). Un student la Litere e mai polemic: **„Apartamentul, maşina — pofte de mic burghez. A fi tu însuţi — iată ce contează !".** Şi, la un alt nivel, e considerată importantă pentru fericirea personală grija faţă de ceilalţi, sesizată ca o responsabilitate socială — tendinţă încă nu majoritară, dar larg reprezentată:

„Să ajungi să gîndeşti mai puţin la tine şi mai mult la ceilalţi" (ţesător), **„Fericirea personală trece prin fericirea celorlalţi"** (agricultor).

În mod firesc se inserează aici întrebarea: **Dar dragostea, ce loc ocupă în idealurile voastre ?**

Un loc foarte important: 56 la sută — 48 la sută în 1957.

Un loc destul de important: 27 la sută — 32 la sută în 1957.

Un loc puţin important: 6 la sută — 13 la sută în 1957.

Comparînd cifrele s-ar putea spune că de abia în ultimii zece ani tinerii au descoperit... dragostea! Dar e vorba de ceva mai mult şi mai serios, de o intelectualizare crescîndă a sentimentelor (**„Consider dragostea ca o artă care-mi permite să-mi exprim idealurile de frumuseţe şi fericire"** (muncitor) sau, dimpotrivă, se vorbeşte despre dragoste ca un mod de evadare spre puritatea sentimentelor, spre lirism şi armonie interioară.

O dovadă complementară o oferă creşterea numărului răspunsurilor „da" la întrebarea: fidelitatea vi se pare esenţială? Pare o întrebare foarte dificilă pentru... francezi, a căror reputaţie de „infideli" a făcut deliciile unei întregi literaturi. Tinerii răspund „da" în proporţie de 86 la sută, mai mult, subliniind nevoia deplină de încredere şi înţelegere reciprocă, în special în cadrul tinerelor familii. Există în Franţa o insecuritate generală, adaugă Fr. Giroud. Nesiguranţă a slujbei, a vieţii profesionale, a viitorului material. În această ambianţă, cuplul, căsnicia apar ca un element inalienabil al stabilităţii interioare.

A FI LIBER, DAR CUM ?

Dar, pe plan material, ce anume consideraţi că vă lipseşte ?

Cu această întrebare, ancheta începe să sondeze zone mai complicate ale mentalităţii tinerilor. Şi, de aceea poate, răspunsurile sînt foarte ramificate. Lipsa vacanţelor, a concediilor e în mod special resimţită de tinerii lucrători agricoli (67 la sută), muncitori (34 la sută), funcţionari (22 la sută). **„De ce trebuie să-ţi petreci timpul exclusiv într-o muncă abrutizantă, care nu-ţi oferă nimic, atunci cînd, dacă aş avea timp, m-aş putea instrui, aş putea participa la viaţa societăţii ?"** întreabă un muncitor de întreţinere. În toate categoriile de tineri, în afară de cei din... agricultură, se accentuează nostalgia naturii, ca o compensaţie, ca o necesitate a eliberării din atmosfera înăbuşitoare a oraşelor industrializate.

Printre cadrele tinere cu calificare superioară e amplu invocată problema locuinţelor, printre cele cu calificare medie, obiectele de îmbrăcăminte.

Există desigur şi voci care consideră „materialul" exclusiv sub forma lui monetară. „Îmi lipsesc banii. Îi detest, dar e singurul mijloc de a-ţi cumpăra libertate, din nefericire" (agent publicitar). În acest context s-au remarcat răspunsurile studenţilor care, în majoritate, au abordat la acest capitol problemele de conştiinţă. „Sînt lucruri de care mă simt privat, spune un viitor arhitect, dar ele nu se situează pe planul material. Te simţi frustrat de responsabilitatea ta de om în domeniul politic, social, ca şi economic".

În acest mod, evident, răspunsurile la întrebarea **„Vă simţiţi liber ?"** căpătau o pondere însemnată.

Ne simţim liberi, răspund tinerii, în raporturile cu părinţii (85 la sută da, 11 la sută nu), în alegerea profesiei (64 la sută da, 26 la sută nu), în exercitarea activităţii şcolare sau profesionale (62 la sută da, 26 la sută nu), în modul de a se distra (80 la sută da, 18 la sută nu).

De multe ori răspunsurile pleacă de la înţelegerea libertăţii ca o independenţă faţă de anumite restricţii de familie, ca o emancipare, ca o posibilitate de a-şi alege cariera indiferent de opiniile părinţilor. În cazul tinerilor care exercită deja o profesie, opiniile sînt mai diferenţiate. **„Mă simt liberă pentru că mă simt responsabilă"** spune o stewardesă, **„Nu sînt liber. Lucrez în administraţie şi vreau să-mi păstrez serviciul"** spune un funcţionar financiar, **„Fără reguli sociale ar fi anarhie completă, dar nu ar costa nimic societatea dacă aş avea anumite libertăţi. Mă gîndesc la libera discuţie în întreprinderi sau în altă parte"** răspunde un profesor de electronică. **Atunci, e o şansă sau o neşansă că trăim în epoca aceasta ?**

77 la sută răspund „da", e o şansă. Tinerii simt din ce în ce mai mult că trăiesc într-o epocă-şantier, în care au convingerea că pot juca un rol constructiv. **„Lumea e în plină mutaţie... Generaţia noastră va trebui să găsească valori noi...".** Alteori problemele sînt abordate mai concret. **„Nu reuşeşti să obţii o carieră chiar dacă o meriţi"** spune un funcţionar, **„Am neşansa de a trăi într-o ţară capitalistă"** declară un muncitor în construcţii...

VIITORUL — UN ŞIR DE SEMNE DE ÎNTREBARE

De pe această platformă se poate aborda mai nuanţat perspectiva de viitor, drumul pe care fiecare şi-l prevede sau şi-l doreşte în viaţă. **L'Express** lansează o întrebare de oracol: **Ce-aţi vrea să ştiţi despre viitorul dumneavoastră ?**

Ar vrea să-şi cunoască viitorul profesional (38—25 la sută în 1957), familial (15—23 la sută în 1957), nivelul de viaţă (10 la sută faţă de 8 la sută), sănătatea (2 la sută faţă de 6 la sută), data morţii (2 la sută faţă de 6 la sută). Diferenţele arată o inversare a grijii pentru viitorul familial faţă de cel profesional (mai acută la băieţi — 50 la sută, decît la fete — 27 la sută), dar şi o creştere a numărului celor care „nu vor să ştie nimic" (12 la sută faţă de 8 la sută) sau al celor care nu răspund (11 la sută faţă de 9 la sută). Problema stabilităţii profesionale, a şomajului survine frecvent în răspunsuri, fie că e vorba de studenţi sau de salariaţi.

„Vreau să ştiu dacă nu am să şomez cu licenţa mea în istorie", „Anii petrecuţi în facultate o să-mi folosească la ceva în ziua cînd va trebui să caut de lucru ?", „Îmi voi putea termina studiile de psihologie, îmi vor aduce ele o meserie sigură ?" spun studenţii. Un student la Istorie adaugă: **„Trăind în Lorena sînt sensibil la problema şomajului. Am văzut orăşelul meu golindu-se, după închiderea uzinei de acolo, am văzut muncitori bătrîni dezrădăcinaţi, mutaţi acolo unde au şansa, dacă o au, să găsească de lucru. Problema asta mă nelinişteşte". „Evoluţia tehnică nu va aduce o creştere a şomajului ?"** se întreabă un muncitor. În acest sens răspunsurile citate de **L'Express** sînt numeroase. O trăsătură nouă, mai ales în mediul studenţesc, un fel de confruntare cu sine, este grija de a rămîne credincios sieşi, frica de a îmbătrîni spiritual.

După ce a lăsat în grija fiecăruia să-şi definească poziţia în raport cu societatea, cu morala, să-şi exprime idealurile, **L'Express** încheie cu o întrebare privind fizionomia generaţiei:

GENERAŢIA VOASTRĂ VA FI DIFERITĂ DE CEA A PĂRINŢILOR VOŞTRI ?

Aici inversarea e spectaculoasă. 92 la sută au răspuns „da" în 1968, numai 16 la sută răspunseseră „da" în 1957!

Motivaţia e foarte nuanţată. Multe diferenţe se explică prin faptul că **„Noi n-am cunoscut războiul, am suferit mai puţin şi aşteptăm mai mult de la viaţă",** răspund tinerii. **„Ceea ce mă frapează este rapiditatea evoluţiei şi participarea tot mai mare a individului la problemele colective şi mondiale. Eu sînt deja din altă generaţie faţă de tinerii de 20 de ani".** constată un inginer în vîrstă de 29 de ani.

E vorba de o generaţie în care există o luare de conştiinţă niciodată atinsă, o generaţie cu probleme noi, debarasată de un mare număr de false probleme, adaugă alţii.

Desigur o nevoie chiar exagerată de diferenţiere faţă de generaţiile precedente se explică într-un fel ca o nevoie de subliniere a propriei personalităţi, ca o încredere în sine, marcată astfel. Dar nu e mai puţin adevărat că multe răspunsuri remarcă: **„Părinţii noştri, tineri, au avut şi ei acelaşi ideal de pace şi progres social"** (student la Matematică). **„Războiul din Spania şi Rezistenţa au subliniat din plin aceste idealuri". „În toate categoriile sociale şi în toate generaţiile există acelaşi procentaj de incapabili, de oameni care-şi asumă responsabilităţile, de indivizi care demisionează din demnitatea de om, neştiind, necăutînd să descopere ce este aceea un Om"** conchide un student. **„Problema e de a şti dacă această generaţie vrea să fie diferită şi în ce sens anume".**

Parcurgînd de la un capăt la altul această primă anchetă (ea va fi urmată de una tratînd legăturile dintre tineret şi viaţa naţională), imaginea care-ţi rămîne stăruitor în minte este imaginea unui tineret complex, preocupat foarte serios de toate resorturile existenţei sale în raport cu societatea franceză şi cu propriile idealuri de umanitate. O asemenea anchetă sociologică într-o ţară capitalistă, în care deseori tineretul şi-a manifestat public aceste concepţii, vine să ofere date interesante privind evoluţia spirituală a noii generaţii, cu contradicţiile, prejudecăţile, aspiraţiile şi problemele sale specifice.

MEDIUL UNIVERSITAR AMERICAN REFRACTAR SOLICITĂRILOR C.I.A.

Cu mai multe luni în urmă scriam în această pagină despre amplele dezvăluiri făcute în presa americană de numeroşi profesori universitari, sociologi şi publicişti în legătură cu imixtiunile centralei de spionaj american, C.I.A., în viaţa universitară, în legătură cu reţeaua complicată de finanţări secrete prin care C.I.A. impune anumite obligaţii în cercetarea ştiinţifică din universităţi, în activitatea didactică în general. **Wall Street Journal**, din 28 ianuarie a.c., publică un articol semnat de **Herbert E. Meyer**, sub titlul : **„Reputaţia proastă a C.I.A. împiedică angajarea de specialişti din cadrele universitare"**, în care sînt dezvăluite noi aspecte ale problemei, subliniindu-se că tot mai mult mediul universitar îşi manifestă împotrivirea în a-şi pune serviciile la dispoziţia acestei organizaţii. Reproducem cîteva fragmente din acest articol :

Autorităţile oficiale americane sînt din ce în ce mai îngrijorate că mişcarea de opoziţie constantă din universităţile americane împotriva C.I.A. va afecta capacitatea acestei organizaţii de a oferi analize de bună calitate asupra evoluţiei evenimentelor din lume.

Este cunoscut pe scară largă că informaţiile privind ajutorul financiar clandestin acordat de C.I.A. unor tineri, paralel cu sentimentul antiguvernamental general stîrnit de războiul din Vietnam, au făcut agenţia extrem de nepopulară în rîndurile studenţilor americani. Un salariat al C.I.A. se poate aştepta la un tratament aspru dacă prezenţa sa într-o universitate americană, pe care o vizitează pentru a studia sau pentru discuţii cu membrii corpului profesoral, devine cunoscută. Un factor tot atît de îngrijorător pentru unele oficialităţi ale C.I.A., deşi este obiectul unei publicităţi mai reduse, e dificultatea din ce în ce mai mare de a recruta experţi de înaltă calificare din rîndurile acestui corp profesoral pentru a colabora cu agenţia.

Aşa se explică faptul că C.I.A. permite acum agenţilor săi să scrie cărţi şi articole de revistă în care afilierea la C.I.A. a autorilor este enunţată în mod limpede. În baza acestui raţionament, dacă prodigioasa calitate academică a colaboratorilor C.I.A. ar fi larg cunoscută, prestigiul compromis al agenţiei în rîndurile oamenilor de ştiinţă americani ar putea fi corectat.

Se presupune că C.I.A. trebuie să cunoască ce se petrece în fiecare ţară şi care sînt perspectivele de viitor. Nu poţi trimite pur şi simplu un spion, aşteptînd ca el să se înapoieze cu răspunsurile, afirmă agenţia. În schimb, specialiştii trebuie să trieze munţi de materiale publicate şi de emisiuni de radio transcrise pentru a culege crîmpeie din informaţii, care să se integreze într-un tablou revelator.

Activitatea desfăşurată de aceşti „erudiţi" la C.I.A. nu se deosebeşte mult de activitatea pe care ei ar putea s-o desfăşoare în cadrul activităţii didactice a universităţii, cu excepţia faptului că constatările lor sînt puse la dispoziţia Casei Albe şi Departamentului de Stat, în loc de a fi transmise studenţilor şi colegilor lor. Întocmai cum un om de afaceri poate să-şi ia un concediu de la societatea la care lucrează pentru a activa un număr de ani pentru Departamentul de Stat sau al Apărării, tot astfel un profesor universitar îşi poate lua un concediu din activitatea sa didactică în scopul de a lucra pentru C.I.A.

Dar reputaţia tristă a agenţiei, de organizaţie de spionaj, îi reţine pe experţii academici de a se lansa în asemenea activităţi. Potrivit unor cadre universitare (care preferă să nu fie identificate), administraţiile respective ale universităţilor au făcut cunoscut că cererile de a obţine timp liber pentru activităţi în cadrul C.I.A. vor fi respinse. Un profesor specialist în problemele Americii Latine a declarat : „Ne-au lăsat să înţelegem că dacă plecăm din universitate nu o vom face cu binecuvîntarea lor".

Înapoierea în universitate, după un angajament la C.I.A., se poate dovedi a fi o problemă. Persistă sentimentul că nu poate exista un „fost membru al serviciilor secrete", că odată ce ai fost spion, spion rămîi. Astfel, foştii membri ai C.I.A. sînt suspectaţi de a nu fi niciodată pe de-a întregul independenţi şi de a mai deţine eventual legături secrete cu fostul lor patron.

Eforturile agenţiei de a „şterge" acest stigmat, dînd membrilor corpului didactic posibilitatea să fie identificaţi atunci cînd scriu, este un proces de pe acum în curs. Agenţia afirmă că aceste publicaţii nu sînt nicidecum documente „oficiale" ale C.I.A. ; ele sînt lucrări independente ale unor salariaţi şi nu reflectă în mod necesar concluziile C.I.A., întocmai cum publicaţiile unor experţi particulari nu coincid întotdeauna cu politica universitară.

Universităţile sînt surse ideale pentru recrutarea de asemenea talente şi de aceea C.I.A. încearcă să menţină strînse relaţii cu comunitatea academică. Nu este însă uşor. După cum afirma cu amărăciune o oficialitate a C.I.A. : „Ne dau afară din universităţi şi ne spun că sînt dezgustaţi de noi".

Flash

O iluzie pierdută: „New York Star"

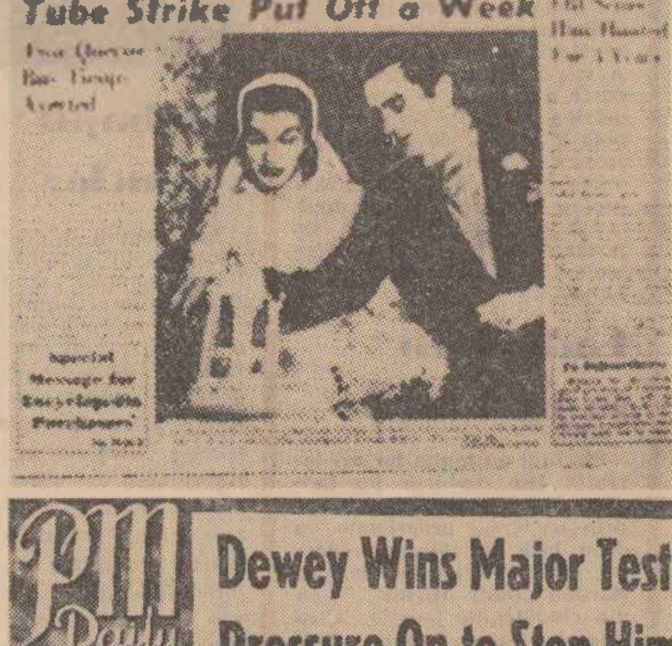
Între ultimul număr din 1948 al ziarului „P. M. Daily" şi ultimul număr, de la începutul lui 1969, al lui „New York Star" — pe care vi le prezentăm în fotografia noastră — se aşterne trista poveste a unei iluzii risipite. În plin război, un tînăr, pe atunci, şi ambiţios publicist, Ralph M. Ingersoll, edita un ziar pornind de la două atractive principii : să nu publice reclame şi deci să scape de orice presiuni financiare exterioare şi să experimenteze cele mai noi dezvoltări ale fotografiei, desenului şi graficii publicitare. La 18 iunie 1948, „P. M. Daily" a ieşit pe piaţă, susţinut de un grup de intelectuali îndeajuns de entuziaşti. Dar chiar de la început, promisiunile n-au putut fi realizate. În cîteva luni, numărul cititorilor ziarului a scăzut în proporţie de 80 la sută. După 8 ani de existenţă precară „P. M" dispare în braţele concurenţei. Dar Ingersoll nu-şi abandonează ambiţiile. De data aceasta însă e mai precaut. „New York Star", urmaşul publicaţiei răposate, îşi începe viaţa respectînd întocmai cerinţele „supravieţuirii" economice pe care concurenţa le impune ziarelor americane, ceea ce a făcut pe mulţi să exclame : „Prin Star dispar ultimele vestigii ale spiritului lansat de P. M. în presa new-yorkeză. Nu e posibilă o presă separată de bussiness". Şi totuşi grupul de redactori ai Star-ului nu renunţase definitiv la iluzia iniţială ; a unei reviste „liberale în termenii valorilor umane, care trebuie să fie plasate înaintea valorilor proprietăţii", cum spunea Ingersoll. În ultimul timp Star luptă din nou să se emancipeze, oferind publicului în loc de reclame înşelătoare critici aspre ale unor produse de duzină, încercînd să atace curajos problemele sănătăţii şi educaţiei. „A fost o naivă, o copilărească tentativă de a face lucrurile mai bine" aveau să recunoască mai tîrziu redactorii Star-ului.

Şi iată că, în ultimele zile ale lui 1968, ziarul anunţă pe frontispiciu : „Star îşi suspendă apariţia".

Fără ajutorul capitalului, el n-a reuşit să se impună, să reziste concurenţei cotidienelor de mare tiraj, puternic susţinute de Wall Street. Iluzia a decedat definitiv şi Star se aşează în rîndul numeroaselor publicaţii americane care în ultimii ani au falimentat sau au fost „înghiţite" de altele mai mari. Totuşi, declară Ingersoll, „dacă ar fi să reîncep, aş apuca tot pe acelaşi drum blestemat".

Dar acum el are 68 de ani şi înţelegerea eşecului său înseamnă experienţa unei vieţi de om...

MAPAMOND STUDENŢESC

REFORMA VACANŢELOR ÎN FRANŢA

În Franţa se preconizează o veritabilă reformă a vacanţelor, în aşa fel încît să existe un echilibru, cerut atît din punct de vedere sociologic cît şi medical, între efort şi relaxare. Măsurile propuse se referă atît la învăţămîntul mediu cît şi la cel superior. Astfel, anul universitar francez, începînd din 1970, nu va mai fi segmentat în trei trimestre, ci în două semestre, separate de o vacanţă în februarie. O asemenea diviziune există, printre altele, şi în R.F. a Germaniei, precum şi în trei sferturi din universităţile americane ; în schimb facultăţile britanice sînt organizate pe trimestre.

Trebuie adăugat că, în campania care a determinat această restructurare, un cuvînt greu de spus l-au avut organizaţiile de turism, avîndu-se în vedere fluxul neobişnuit de mare al turismului de vară în detrimentul celui de iarnă. Dar, prin fixarea acestei vacanţe de aproximativ 15 zile în februarie, se apreciază că vor apare noi dificultăţi. Pentru că, în Franţa, luna februarie este în general un sezon mort pentru staţiuni şi revitalizarea lui pune serioase probleme de amenajare şi dotare.

CARTEA ALBĂ A ÎNVĂŢĂMÎNTULUI SPANIOL

La 13 februarie ministrul educaţiei din guvernul spaniol, Willar Palassi, a prezentat o „Carte albă" asupra învăţămîntului, cel mai voluminos studiu de acest gen de la legea Moyano din 1857. Prezentarea unui proiect de reformă universitară într-o perioadă cînd Spania e supusă regimului de stare excepţională a părut ciudată unor comentatori, ţinînd seama de faptul că o discutare liberă a proiectului este imposibilă în condiţiile unei cenzuri severe. Esenţa „filozofică" a Cărţii albe poate fi rezumată la acest principiu : „Educaţia se va inspira din conceptul creştin de viaţă şi din principiile Mişcării naţionale" (partidul franchist). O teză foarte depărtată de ceea ce studenţii pun la baza doleanţelor lor — cum aprecia corespondentul ziarului „Le Monde", subliniind că studenţimea spaniolă pune în cauză însăşi validitatea „Mişcării" franchiste.

FILME STUDENŢEŞTI LA CHICAGO

Ţinut cu regularitate, Festivalul internaţional al filmului studenţesc de la Chicago suscită un interes crescînd, mai ales după cea de a patra ediţie consumată la sfîrşitul anului trecut. Învăluit într-o atmosferă de scepticism, viu dezbătut şi combătut la ediţiile anterioare, poate tocmai datorită faptului că studenţii cineaşti nu s-au prezentat cu ce au mai semnificativ şi valoros, festivalul — în pofida pesimismului multor specialişti — a oferit spectatorilor şi specialiştilor care s-au încumetat să participe la această ediţie o plăcută surpriză, dezvăluind trăsături şi tendinţe noi, care îndreptăţesc pe deplin eforturile de a-l lărgi şi permanentiza.

Specialiştii au fost unanimi în a recunoaşte că profilul caracteristic al acestei manifestări se datoreşte prezentării unor filme care au reflectat nu numai tendinţele artistice, ci şi variatele şi multiplele angajamente asumate de tinerii creatori din diferite ţări.

Revista austriacă „Volksstimme" menţiona că succesul studenţilor cineaşti se datoreşte numai faptului că, în marea lor majoritate, tinerii creatori s-au prezentat la acest festival conştienţi că trebuie să se înroleze în marele front al creatorilor de autentice valori spirituale, dorinţă — astfel mărturisită — de a se alătura celor care-şi conjugă eforturile pentru soluţionarea problemelor majore ale umanităţii.

Din această categorie au fost premiate filmele „Lone Ranger", realizat de studentul Richard Stanley din Londra, precum şi filmul „O întrebare pentru Humphrey", care aparţine tînărului cineast american Edwin Lynch, care au întrunit aprecierile unanime ale juriului. Alături de calităţile tehnice şi artistice ale peliculelor, elementul care sporeşte caracterele celor două creaţii este stricta ancorare în realitatea zilelor noastre.

O deosebită impresie au lăsat-o filmele de desen animat ale studenţilor din R.P. Ungară şi R.S.F. Iugoslavia. „Concertissimo", al maghiarului Jozsef Gemes, şi „O pată pe conştiinţă", realizat de studenţii iugoslavi, prin calităţile pe care le-au întrunit, au determinat juriul să le includă între filmele premiate ale celei de a patra ediţii a Festivalului internaţional al filmului de la Chicago.

Ca o trăsătură generală a continuităţii creatoare a studenţilor cineaşti se remarcă faptul că juriul a apreciat mai ales filmele documentare, experimentale şi de scurt metraj, a căror realizare nu reclamă fonduri deosebit de mari, actori, recuzită, kilometri de peliculă. Posibilităţile tinerilor creatori fiind încorsetate în limite independente de talentul lor, filmele artistice care au fost prezentate la acest festival nu au reuşit să se impună.

etc

Cei 4 evangheliști sînt următorii 3...

Catedrala Notre Dame din Paris se află de cîtva timp în renovare. Faptul n-a fost trecut cu vederea nici de artiștii fotografi. Ingenioși cum sînt, unii dintre ei n-au pregetat să intervină în cele sfinte, așa cum ne-o dovedește cu prisosință fotografia de față. Cadrul reprezintă grupul evangheliștilor, peste unul dintre aceștia suprapunîndu-se silueta unuia din constructorii cocoțați pe schele. Așa se face că, de fapt, cei patru evangheliști sînt următorii trei: primul, al treilea și al patrulea, numărați de la stînga la dreapta. Al doilea, în ciuda aparențelor fotografice, n-are nimic comun cu ceilalți, dacă stăm să ne gîndim la... meserie.

Cunoașteți oare bine opera lui Jules Verne?

Imaginația prodigioasă a lui Jules Verne, ajutată de numeroasele sale lecturi, i-au dat posibilitatea de a descrie în romanele sale realizări tehnice extraordinare, care ulterior — după moartea lui — au intrat pur și simplu în domeniul științei. Dar, după cum spune francezul, de obicei nu-i împrumuți decît bogatului, și de multe ori i se atribuie marelui scriitor al literaturii de anticipație și previziuni pe care nu le-a făcut.

Iată mai jos lista a 10 invenții moderne; puteți oare spune dacă Jules Verne a vorbit de ele, și unde?

1. Utilizarea energiei atomice.
2. Existența și explicația razei verzi.
3. Propulsarea navelor spațiale prin fuzee.
4. Întrebuințarea fuzeei în astronautică.
5. Aviația.
6. Navigația submarină.
7. Antibioticele.
8. Consecința decalajului orar asupra comunicațiilor intercontinentale rapide.
9. Amerizarea navelor spațiale.
10. Automobilul.

O experiență medicală unică...

...a fost realizată de către psihologul american dr. NEAL E. MILLER. Voind să demonstreze că sistemul nervos autonom nu este inferior celui voluntar, el a procedat la experiențe care au dovedit capacitatea animalelor de a-și controla ritmul inimii, presiunea singelui, secrețiile grandulare și undele cerebrale. Dr. Miller a „învățat" animalele, prin metoda recompenselor și pedepselor, să-și regleze cantitatea de salivă, contracțiile intestinale, activitatea stomacală și renală. Dr. Miller plănuiește studii mai vaste: el va încerca să-i învețe pe pacienții cu presiunea ridicată a singelui s-o micșoreze, iar pe epileptici să-și controleze iregularitățile undelor cerebrale, evitînd astfel crizele. Specialiștii speră să rezolve marile probleme ale neurologiei moderne.

Ce mi-i una, ce mi-i alta...

În unele țări și cei cu dare de mînă obișnuiesc să facă daruri, mai mari, mai mici, după caz. Nu de mult, un bărbat a dăruit dragei lui un autoturism și, pentru a semăna cît mai mult cu un „cadou", l-a impachetat frumos în celofan și l-a legat, protocolar, cu o uriașă fundă roșie. Faptul n-a fost trecut cu vederea de agențiile de publicitate. Așa se face că, într-o revistă de largă circulație, a apărut fotografia „cadoului" împachetat, alături de o tînără care oferă, ademenitor și spiritual, un mic obiect: „Dacă de data aceasta nu puteți dărui celui apropiat un Rolls Royce, dăruiți-i ...o brichetă „Colibri" INTERNAȚIONAL. Vă asigurăm că în fața celui care apreciază gestul, ea va avea aceeași valoare ca și „limuzina". Pînă una, alta, rămîne de văzut...

Ca-n filme...

Ceea ce toată lumea ascunde Sofiei Loren este faptul că tatăl său, Ricardo Scicolone, în vîrstă de 61 de ani, riscă să fie condamnat la 3 ani închisoare. După alte douăzeci de fraude, el a fost dat în judecată pentru că cumpăra apartamente și magazine pe care le mobila și le revindeu. Bineînțeles, nu la același preț!

*

Tînăra vedetă germană Sabine Sinfen a făcut scandal în grădina zoologică din Köln. Văzînd-o, un leu a început să urle furios. Atunci Sabine a urlat mai tare și leul... s-a ascuns în fundul cuștii sale. Se fac pronosticuri că în urma acestei „experiențe" tînăra și frumoasa Sabine va fi angajată la M.G.M., a cărui emblemă, după cum se știe, este un leu urlînd.

*

Robert Hossein a primit din Italia un scenariu pe a cărui primă pagină scria: „Nu este pentru intelectuali, nici pentru cinefili pretențioși, nici pentru cei cărora le plac istoriile convenționale, nici pentru cenzorii cusurgii, nici pentru actorii pretențioși". Hossein n-a citit mai departe, a luat un creion și a scris adresa celui care trimisese scenariul și această mențiune: „Nu este pentru spectatori".

*

Mylène Demongeot a acceptat, în cele din urmă, datorită insistențelor soțului ei Marc Simenon, să păstreze în casă cîțiva șerpi, animale pe care le detestă teribil. Jean Lefebre va turna o piesă de Claude Magnien în care îi trebuie un boa. Mylene va fi bucuroasă să-i dăruie unul dintre adorații soțului ei!

*

Jane Fonda va juca într-un film care satirizează faimoasele „maratoane" de dans, în cursul cărora cuplurile trebuiau să danseze cît mai mult timp pentru a cîștiga premiul. Jane Fonda a spus că-i convine rolul de minune, pentru că în timpul unei recepții a reușit să doarmă pe umărul partenerului cu care dansa, fără ca acesta să observe.

*

Fred Mac Muray, veteran al filmului, pretinde că riscul cel mai mare pentru vedete constă în a-și schimba rolul, imaginea pe care a imortalizat-o. În toate filmele el a jucat rolul omului cinstit. Într-un film a jucat rolul unui om cinic. Cîteva zile după premieră a fost oprit de o femeie pe stradă care i-a spus: „Domnule, v-am iubit întotdeauna, ei bine, acum vă urăsc". Și i-a trîntit cîteva lovituri cu geanta în față. De atunci nu și-a mai schimbat rolul de om onest!

*

Lui Anthony Quinn i-a fost acordată o onoare pe care n-o au multe vedete: să-și lase amprentele miinilor și picioarelor sale în cimentul proaspăt turnat al unei dale-peristil la Granman's Theatre. Este a 155-a vedetă aleasă, după Steve Mc Queen și Sidney Poitier. Dar mai sînt locuri pentru... 150 de alte celebrități.

Împotriva frigului

Primarul orașului Winnipeg (Canada) a anunțat că se va construi un acoperiș de beton și sticlă care va acoperi o parte a orașului — armă împotriva frigului, care ajunge pînă la minus 40 grade. Sub acoperișul încălzit pietonii vor putea circula în cămașă. Suprafața acoperită va avea două niveluri: străzile de acum vor fi lăsate autovehiculelor, iar pietonilor li se va construi un alt nivel.

Lady Cleo la ea acasă

Și cîinii au înalta lor aristocrație. Din rîndurile lor face parte și Lady Cleo, londoneză prin naștere, proprietate a d-lui Jack Hutchinson, redactor șef al ediției sportive a ziarului „Daily Mirror". Una din ciudățeniile lady-ei Cleo este că nu poate suferi... cîinii de orice fel. Față de aceste animale vulgare ea nu adoptă decît o atitudine de indiferență și dispreț, fiind conștientă, parcă, de descendența sa augustă. Are tabieturi, mîncăruri preferate (toate preparate!), o cameră proprie, cu acces la baie și dependințe și, firește, mobilă după gust. Iat-o, făcîndu-și siesta în poziția sa preferată, devenită clasică printre cunoscuți. Un ziarist de la „Paris Match" afirma, glumeț, că „poziția aceasta exprimă o... demnitate pur britanică". Cum se schimbă și cîinii cînd pătrund în înalta societate!...

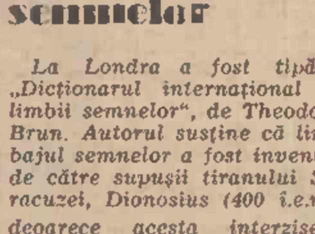
Pînă la cer...

...nu e departe, spun arhitecții francezi, cu gîndul la turnul televiziunii în culori. El va avea 725 m. înălțime — de peste două ori mai înalt decît turnul Eiffel. Sprijinit pe trei picioare, turnul va fi construit din oțel strălucitor, va avea un restaurant rotitor de 1 104 locuri, va costa 20 milioane de dolari și, împreună cu piața înconjurătoare, va constitui o formidabilă atracție turistică — 2 milioane de vizitatori pe an. A fost calculat pînă și prețul de vizitare: 1,60 dolari.

Ky și lupta de cocoși

Vicepreședintele saigonez Ky e caracterizat de unele ziare occidentale ca fiind foarte curajos, dispus să lupte oricînd în prima linie.

Pentru a completa informațiile cititorilor, adăugăm că generalul se află, totuși, în fiecare zi, pe cîmpul de bătaie. Are chiar... program special. Numai că luptele la care asistă (sau participă, intervenind cînd în favoarea unuia, cînd în a altuia) sînt luptele de... cocoși. Vorba ceea: fiecare cu păsărica lui.

Limbajul semnelor

La Londra a fost tipărit „Dicționarul internațional al limbii semnelor", de Theodore Brun. Autorul susține că limbajul semnelor a fost inventat de către supușii tiranului Siracuzei, Dionosius (400 î.e.n.), deoarece acesta interzisese conversațiile. Astăzi, toate popoarele folosesc o varietate extraordinară de mijloace gestice, suplinind lipsa de cunoaștere a limbilor străine și pentru că le socotesc sugestive și pitorești. Arătîndu-ți limba unui tibetan îl convingi că... n-ai nici un gînd ascuns. Trăgînd în jos, cu arătătorul, pielea de sub ochiul stîng, vei informa pe interlocutor că refuzi (cu dispreț) să-i faci serviciul cerut — gest folosit și la Viena. Diferite națiuni au diferite semne pentru „da" și „nu": într-o conversație la care participă un grec, un abisinian și un locuitor al orașului Delhi se vor naște confuzii, deoarece... „nu"-ul grecului înseamnă „da" pentru abisinian, iar „da"-ul indianului va fi „nu" pentru abisinian. Totuși, mulți susțin că limbajul semnelor este mai rapid decît vorbirea. Poate unele colege se vor hotărî să-l folosească.

Fortuna și Mary Hopkins...

Mary Hopkins, tînăra micuță, dintr-o localitate neînsemnată din Țara Galilor, pozează pentru presă. Deși nu de mult era complet necunoscută (o știau doar rudele, prietenii familiei și colegii de școală) s-a trezit peste noapte stea internațională. De ce „peste noapte"? Pentru că, în urma succesului înregistrat la un concurs de muzică ușoară al amatorilor, organizat de televiziunea britanică, tocmai noaptea a primit telefonul providenței. Și, cum providența se numea Paul Mac Cartney, adică unul dintre cei patru Beatles, drumul succesului nu-i putea fi decît deschis. Imediat Mary a înregistrat un disc cu „Le temps des fleurs", melodie devenită, tot peste noapte, șlagăr mondial. În două luni s-au vîndut peste trei milioane de discuri. Firește, meritul nu-i atît al lui Mac Cartney, cît al cîntăreței personal, care, de fapt, are abia optsprezece ani. Dar cînd iți surîde Fortuna...

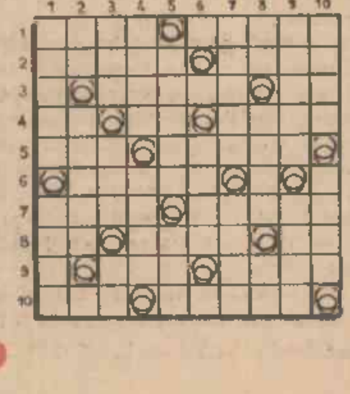

Da fine...

ORIZONTAL: 1) Dragoste latină — Mea culpa (în sfîrșit), 2) Lac în Bărăgan... ca fierea — Stat, 3) Adolescent — Noroi, 4) Sună goarna — Se dă pe față — Depozit naval, 5) Grădină ardeleană — Lipit pămîntului, 6) Furat, 7) Nici mai mult, nici mai puțin — Cu alte cuvinte, 8) La fel — Primul zburător — Plin la mijloc! 9) Fată... mică — Prima făină, 10) Prima soție — Astfel.

VERTICAL: 1) Epitet pentru năvălitori (sing.) — Pește răpitor, 2) Spițe de la roată! — Între ghilimele, 3) Creangă — Joc de ochi — Iubita lui, 4) Cadru — Pește de apă dulce, 5) A mînca seara (2 cuvinte) — Reiat la mijloc! 6) A duce, dar nu cu vorba, 7) Eșuat — Din neamul aticilor, 8) Soare pe Nil — Din Italia! — Tot, trei sferturi! 9) Șaua măgarului — Uscat, 10) Pronume relativ interogativ — Alfabet chirilic.

D. BUJDOIU

PREUNIVERSITARIA

DEINDE PHILOSOPHARE...

La cererea cititorilor Aurel Mosor — jud. Gorj, Mihai Ganea — Medgidia și Gigi Vlad — Cluj prezentăm astăzi facultățile de filozofie din toate centrele universitare.

Facultatea de filozofie din București este amplasată în clădirea modernă a Universității bucureștene din bd. Gh. Gheorghiu-Dej nr. 64. La cursurile de zi facultatea pregătește specialiști în cadrul următoarelor secții : Filozofie, Sociologie, Psihologie, Pedagogie — secundar Limba și literatura română. Durata studiilor este de 4 ani. La cursurile fără frecvență există o singură secție — Filozofie. Durata cursurilor este de 5 ani.

În cadrul Universității „Babeș-Bolyai" din Cluj funcționează Facultatea de istorie și filozofie, cu următoarele secții : la cursurile de zi — Istoria României, Istoria universală, Filozofie, Defectologie. La cursurile fără frecvență, cu durata de studii de 5 ani, sînt secții de Istoria României, Filozofie și Defectologie. Cursurile de zi durează 4 ani.

La Iași funcționează Facultatea de istorie-filozofie, amplasată în localul Universității din Calea 23 August nr. 11. La cursurile de zi, cu durata de studii de 4 ani, funcționează secțiile de Istoria României, Istoria universală, Filozofie. La cursurile fără frecvență, cu durata de studii de 5 ani, funcționează numai secții de Istoria României și Filozofie.

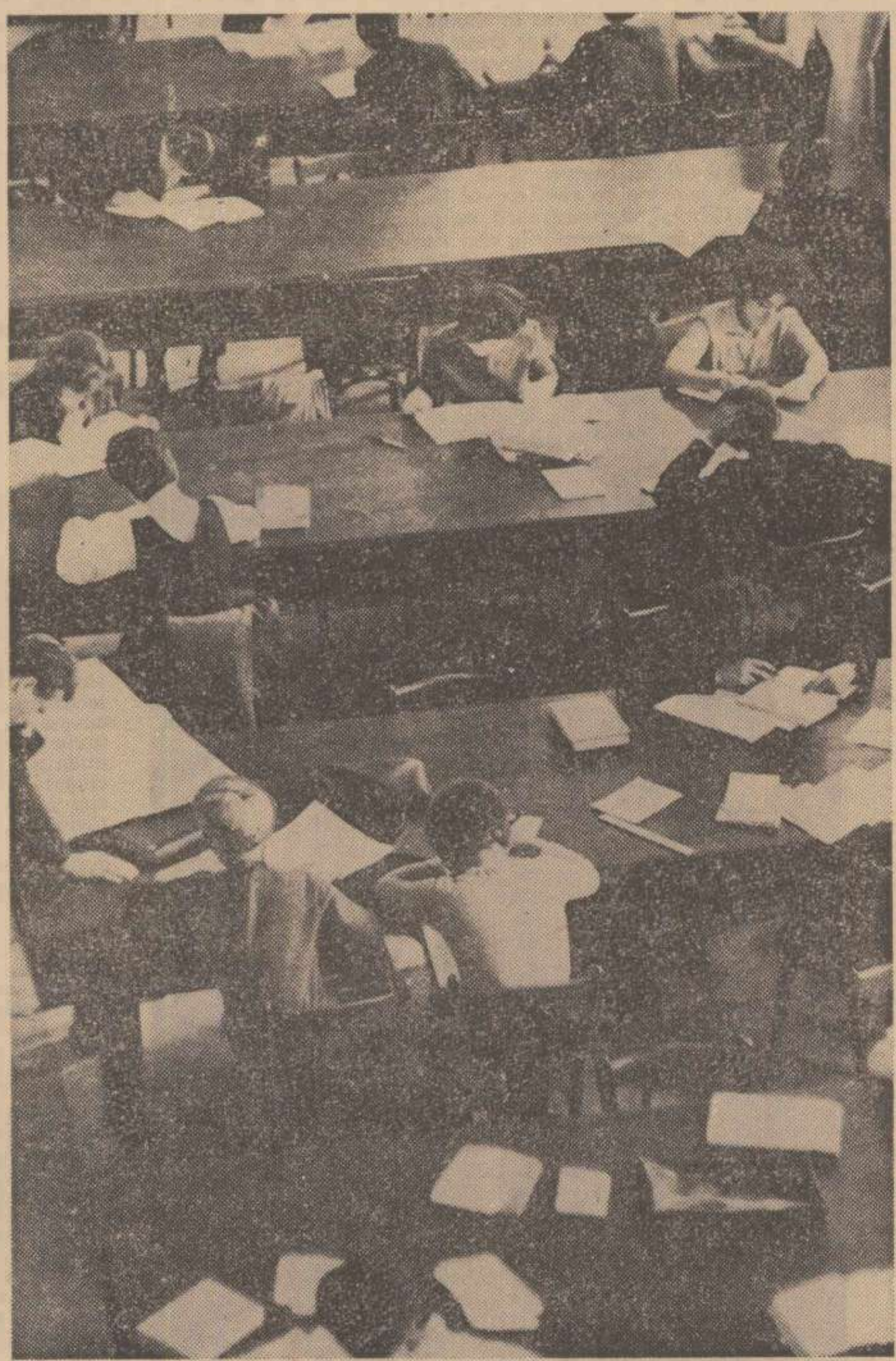
Examenele de admitere cuprind următoarele probe :

— La Facultatea de istorie-filozofie, secțiile de Istoria României și Istoria universală, examene scrise și orale la Istoria României și examen scris la Istoria universală — modernă și contemporană.

— La secțiile de Filozofie și Sociologie ale Facultății de filozofie, precum și la secția de Filozofie a Facultății de istorie-filozofie se susțin examene la „Elemente de filozofie și socialism științific" (scris și oral) și Psihologie (scris).

— La secția de Pedagogie — secundar Limba și literatura română, se susțin examene la : Psihologie (scris și oral) și Literatura română (scris).

— La secția de Psihologie a Facultății de filozofie și la secția de Defectologie a Facultății de istorie-filozofie candidații sînt examinați în scris și oral la Psihologie și numai în scris la Anatomia și Fiziologia omului. Referitor la domeniile în care vor activa absolvenții acestor facultăți menționăm următoarele : absolvenții Facultății de filozofie, secția de Filozofie, și ai Facultăților de istorie-filozofie, secția de Filozofie, vor putea ocupa posturi în învățămîntul liceal, vor putea activa în institutele de cercetări de specialitate sau în cadrul institutelor de învățămînt superior. Absolvenții secției de Pedagogie — secundar Limba și literatura română, au aceleași posibilități de încadrare. În plus, ei pot activa în cadrul institutelor de cercetări pedagogice. Absolvenții secției de Psihologie vor fi, de asemenea, încadrați fie în învățămîntul liceal, fie în învățămîntul superior, în institutele de cercetări psihologice sau în laboratoarele de psihologie ale ministerelor ori ale unor mari întreprinderi și instituții. Absolvenții secției de Defectologie vor activa în învățămîntul de specialitate (școli speciale pentru copii cu diverse infirmități) sau de asemenea în institutele de cercetări. Examenul de admitere începe la datele anunțate de Ministerul Învățămîntului.

ÎNTÎLNIRE CU VIITOAREA FACULTATE

Din inițiativa revistei „Viața studențească" vor avea loc în centrele universitare noi consfătuiri ale elevilor din clasele XI și XII cu cadre didactice din facultățile unde vor să candideze, cu reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Asociației studenților. Astfel, la Iași asemenea consfătuiri vor avea loc în ziua de 9 martie — ora 9, la Institutul politehnic, în ziua de 13 martie — ora 18, la I.M.F. și în ziua de 16 martie — ora 9, la Universitate. Consfătuirea de la Universitate se va desfășura pe două secții, una rezervată elevilor care vor să candideze la facultățile cu profil matematic, cealaltă celor care vor candida la facultățile cu profil umanistic.

Pe data de 7 aprilie se va desfășura la Tg. Mureș o întîlnire similară cu participarea elevilor de la toate liceele din oraș.

Revista noastră va reflecta în mod corespunzător în paginile sale consfătuirile menționate, precum și problemele ridicate cu prilejul lor.

POȘTA ADMITERII

MIHAELA BOGATU — Tecuci : **Absolvenții Facultății de calcul economic și cibernetică economică — secția Mecanizarea și automatizarea calculului economic, vor lucra în domeniul indicat de titulatura facultății, respectiv mecanizarea și automatizarea operațiunilor de calcul economic, pe baza cărora vor activa marile întreprinderi și organizațiile comerciale.**

VIOREL OANCEA — Tg.-Mureș : **Cadre calificate pentru Oficiul Național de Turism nu pregătește în mod special nici una dintre facultățile noastre. Există însă o secție de Organizarea turismului la Facultatea de comerț exterior din cadrul Academiei de studii economice din București.**

MARIAN MIRCEA — Ploiești ; PESCARU PETRU — Mediaș : **Precizăm încă o dată că la examenele de Fizică și de Chimie susținute în cadrul concursului de admitere în Institutul de medicină și farmacie nu se dau spre rezolvare probleme. Cel puțin așa s-a întîmplat în ultimii 10 ani.**

LÖRENTZ ELISABETA — Baraolt : **În cadrul secției de Geografie a Facultății de geologie-geografie vă puteți specializa în mai multe direcții și discipline, inclusiv în cele care se ocupă cu studiul hidrosferei sau litosferei.**

ȘTEFAN NICULESCU — Turnu-Severin : **Vă puteți specializa în construcții aviatice urmînd cursurile Facultății de mecanică din București, în cadrul căreia există și o catedră de aviație. Aici sînt predate cunoștințe referitoare la construcțiile de avioane.**

SERGIU DIMOFTE — Bacău : **Pentru a vă specializa în domeniul fizicii nucleare trebuie să absolviți Facultatea de fizică. Institutul de fizică atomică nu pregătește specialiști în acest domeniu, ci este locul în care acești specialiști activează după absolvirea facultății menționate.**

VICTORIA LICIU — Rîmnicu-Sărat : **La examenul de admitere în secția de Limbi orientale a Facultății de filologie în locul limbii orientale respective puteți fi examinată la limba engleză, franceză, rusă sau germană.**

ANTONIADE ROMEO — Slatina : **Pentru a putea urma cursurile serale ale Institutului politehnic trebuie, bineînțeles, să locuiți în orașul în care se află institutul respectiv.**

LOZNEANU STELIAN — Dorohoi : **La admiterea în Facultatea de electronică nu se dă examen la nici o limbă străină.**

CSASZAR GABOR — Odorheiul Secuiesc : **Absolvenții secției de Fizică nucleară a Facultății de fizică poartă titulatura de diplomați universitari în fizică. Ingineri fizicieni se numesc absolvenții secției de Ingineri fizicieni din cadrul Facultății de electronică și telecomunicații. Absolvenții secției Centrale electronucleare din cadrul Facultății de energetică activează în domeniul conceperii, construirii și exploatării centralelor nucleare.**

PETCOV ROZALIA — Timiș : **Absolvenții facultăților de geologie-geografie pot fi încadrați ca profesori în învățămîntul liceal, pot activa ca geologi în prospectarea diverselor zăcăminte, pot munci în calitate de cercetători în institutele de cercetări geologice sau geografice.**

APOSTOL VALERIA — Caracal : **Creatorii de modele pentru imprimeuri sau confecții nu trebuie să urmeze Facultatea de industrie ușoară, ci una dintre secțiile Institutului de arte plastice.**

ANA CERNESCU — Timișoara : **Pentru a deveni cercetător etnograf nu trebuie să urmați cursurile Institutului de etnografie și folclor, care nu este un institut de învățămînt superior, ci un institut de cercetări. Trebuie, în schimb, să urmați fie Facultatea de filologie fie Facultatea de istorie, specializîndu-vă în domeniul care vă interesează : etnografia sau folclorul.**

CRONICA MICROBISTULUI

TRANSFERĂRILE

Că problema transferărilor reprezintă cheia de boltă a fotbalului o recunoaștem cu toții — federația, antrenorii, jucătorii, ziariștii, microbiștii. Este, de aceea, cît se poate de firesc să dorească rezolvarea optimă a ei oricine dorește îmbunătățirea radicală a capriciosului nostru soccer. Simțind pulsul, intuind cursul ireversibil al timpului și intenționînd el însuși să perfecționeze vechiul regulament, forul de specialitate a avut lăudabila inițiativă de a pune problema transferărilor în discuția largă a tuturor celor interesați sau preocupați de ea. Consultările continuă, dovedindu-și utilitatea, în mod paradoxal, prin dificultatea de a da niște răspunsuri absolut precise la sumedeniile de întrebări ce se ridică, așa încît nici noi nu ne putem permite să emitem judecăți de valoare absolute și să formulăm soluții inatacabile. De altfel, ținînd seama că specialiștii și jucătorii înșiși sînt, oricum, mai autorizați să-și spună cuvîntul asupra chestiunilor de amănunt, noi încercăm, în cîteva rînduri de tipar, să subliniem cîteva principii în numele cărora credem că este bine să se discute și să se hotărască fiecare situație în parte.

În primul rînd n-ar trebui să uităm nici o clipă că **Regulamentul de transferări la fotbal trebuie să slujească numai și numai fotbalul.** Cu fiecare capitol și cu fiecare paragraf, cu fiecare literă a sa, regulamentul trebuie să vizeze interesul major al îmbunătățirii și perfecționării fotbalului nostru, al racordării sale la parametrii fotbalului înaintat practicat în unele din țările cu care ne întrecem în competițiile oficiale. Nici interesele particulare ale unora sau altora dintre departamentele reprezentate în prima divizie națională, nici interesele anumitor cluburi, anumitor persoane sau anumitor jucători, nimic nu poate prima în fața FOTBALULUI ROMÂNESC, care poate și trebuie să iasă o dată și o dată din aurita mediocritate în care se zbate de ani și ani de zile.

În al doilea rînd, ni se pare că noul regulament al transferărilor are datoria **să asigure o stabilitate a valorilor, să extirpeze practica racolărilor, să stimuleze creșterea și promovarea talentelor din pepiniera proprie** a fiecărei echipe. Pentru că — de ce să n-o spunem ? — s-a ajuns la situația nefirească și nocivă cînd unele cluburi doar cresc jucători, iar altele doar aduc. Cîmpia Turzii reprezintă, din acest punct de vedere, un exemplu pe cît de regretabil pe atît de elocvent : an de an pleacă de aici cîte una sau două valori formate, iar echipa locală nu numai că nu promovează în „A", dar este nevoită să apeleze cu S.O.S.-uri la Ivansuc și la alte figuri apuse pentru a se menține cu chiu cu vai în „B". Un alt exemplu, al Crișului, demonstrează cu puterea de convingere a faptelor că racolările sînt neavenite chiar și pentru echipa beneficiară, care tot mai bine își poate clădi un viitor bizuindu-se pe propriile-i talente : în doi ani de zile, pe la Oradea s-au perindat... 80 de fotbaliști din diferite părți ale țării — dar echipa a retrogradat (! ! !). Au fost promovați apoi 17 puștani din localitate și județ și în al doilea an aceștia au ajuns în „A".

În al treilea rînd, credem că trebuie astfel concepută această nouă lege a transferărilor încît **să nu mai fim nevoiți s-o schimbăm radical și la anul sau înaintea fiecărei etape competiționale.** Pentru că este limpede : nu putem asiaura stabilitatea fotbaliștilor dacă nu asigurăm, mai intîi, stabilitatea actelor normative după care este condusă activitatea lor.

Dacă vom gîndi astfel, dacă vom respecta cu sfințenie niște criterii unanim acceptate, soluțiile concrete în problemele nodale ale regulamentului de transferări se vor impune singure. Cu alte cuvinte, vom discuta într-un fel transferările pe orizontală (care bine ar fi să se facă o dată pe an și neapărat în baza dezlegării), într-altfel cele pe verticală (de jos în sus : pe tot parcursul anului — cu dezlegare : în perioada oficială de transferări — fără dezlegare), vom opta pentru o singură perioadă anuală cînd să se efectueze trecerile de la un club la altul (la sfîrșitul campionatelor), vom încuraja împrumuturile dintre echipe (pe un timp pe care să-l fixeze părțile interesate), vom permanentiza legitimările limitate (lăsînd de asemenea la latitudinea părților precizarea perioadei — care, însă, datorită carantinei ce s-ar impune în cazul lipsei dezlegării n-ar putea fi mai mică de 2 ani) ș.a.m.d.

În sfîrșit, ultima noastră pledoarie vizează **stabilirea unor reguli atît de precise încît federația să nu mai fie pusă în situația de tribunal** care judecă niște cazuri, ci de for care, ocupîndu-se în principal de problemele instruirii, **în problema transferărilor să nu facă decît un simplu oficiu de aprobare.**

G. MITROI

CUPA U.A.S.R. LA SCHI

SLALOM SPECIAL. Fete : 1) Orendi Ursula — București ; 2) Sicht A. — Timișoara ; 3) Oferman A. — Cluj. Băieți : 1) Neustadter Wilhelm — București ; 2) Damian V. — București ; 3) Staicu Gh. — București.

SLALOM URIAȘ. Fete : 1) Streiferdt Eda — București ; 2—3) Stoianovici R. — București, Sicht A. — Timișoara. Băieți : 1) Munteanu Mircea — București ; 2) Mureșan D. — București ; 3) Damian V. — București.

FOND. Fete : 1) Calboreanu Miorica — Brașov ; 2) Lazăr C. — Iași ; Szasz U. — Cluj. Băieți : 1) Manta Dorin — Iași ; 2) Ciornei N. — Iași ; 3) Sînmihăian V. — București.

Clasamentul pe centre universitare : 1) BUCUREȘTI — cîștigător al Cupei U.A.S.R. — 40,9 puncte ; 2) Cluj — 71,5 puncte ; 3) Brașov — 77,05 puncte.

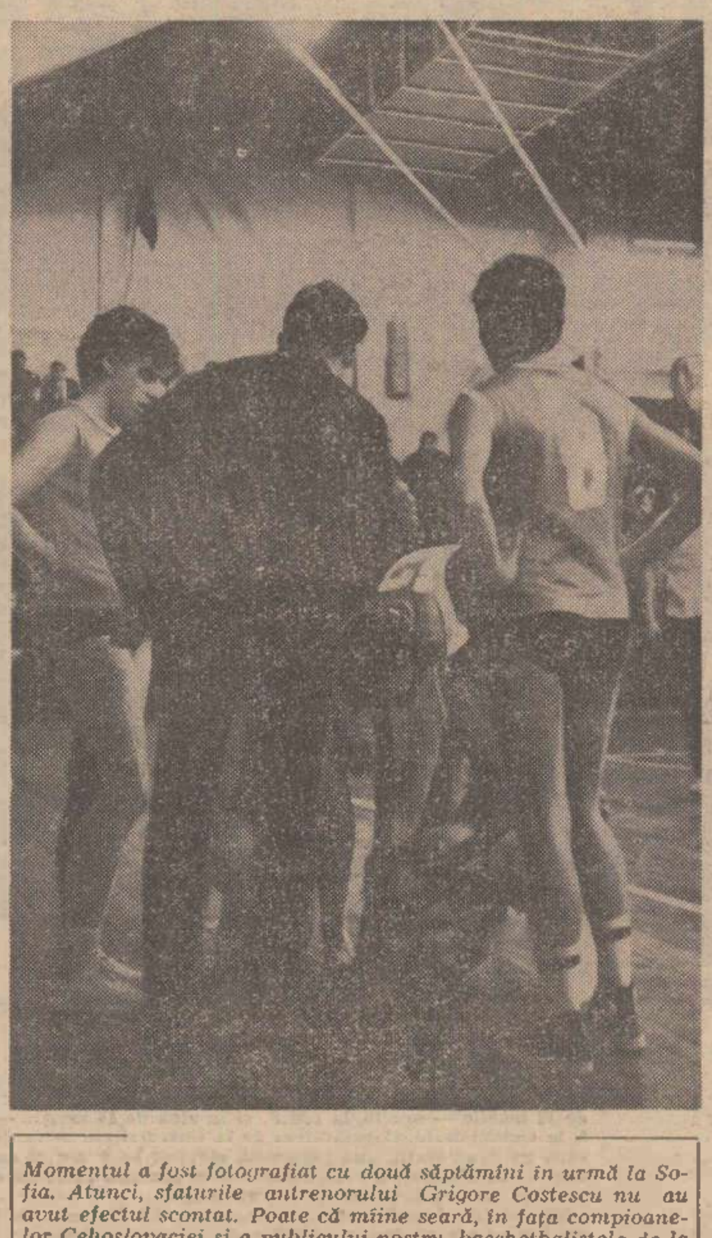
Cupa U.A.S.R. — desfășurată sîmbătă și duminică la Predeal — a fost rezervată sportivilor începători, nelegitimați, avînd ca scop principal popularizarea acestui frumos sport în rîndul studențimii. Se poate spune că, bucurîndu-se de o organizare excelentă — felicitări Comisiei sportive a U.A.S.R. și Ministerului Învățămîntului ! —, competiția și-a atins integral scopul.

Marii favoriți ai concursului erau desigur brașovenii, cunoscîndu-se tradiția acestui sport în orașul de la poalele Tîmpei, și, mai ales, condițiile lor de pregătire. Dar, bucureștenii au zburdat pe pîrtiile de la Clăbucet de parcă erau pe... Calea Victoriei. Ieșencele, în schimb, au lăsat o impresie penibilă, evoluînd de parcă atunci își puseseră pentru prima dată schiurile în picioare. Și cînd te gîndești că multe dintre ele sînt studente la Facultatea de educație fizică, avînd la activ două tabere de specializare la schi !!

Iașul a reușit însă să se reabiliteze la probele de fond, ocupînd primele două locuri la băieți și locul II la fete. Cu toate acestea, conducătorul delegației respective — avînd unele nemulțumiri, după părerea noastră nejustificate — a interzis primilor clasați să se prezinte la festivitatea de premiere ! Așa cum remarca și tovarășul NICOLAE IRIMIE, secretar al Consiliului U.A.S.R., *se pare că ieșenii și-au făcut un obicei din a poza în victime și a-și manifesta o atitudine de frondă aproape la toate întrecerile sportive sau culturale.*

Revenind la bucureșteni, trebuie să menționăm activitatea depusă de asistentul D. Hazaparu — de la I.P.G.G. — care a reușit să strîngă toți schiorii studenți, nelegitimați, din București și să participe cu ei la numeroase concursuri. Dragostea și pasiunea pentru schi a acestor studenți, sîntem siguri, va găsi înțelegere la Ministerul Învățămîntului prin aprobarea înființării unei secții de schi la I.P.G.G. De altfel, reprezentanții ministerului — prezenți la concurs — au și promis acest lucru. Cîștigarea celor două cupe oferite de ziarul „Sportul", antrenorului cu cele mai frumoase rezultate (asistent D. Hazaparu) și sportivului cu cea mai bună comportare (V. Damian) vor constitui, probabil, puternice argumente în acest sens.

D. V.

Momentul a fost fotografiat cu două săptămîni în urmă la Sofia. Atunci, sfaturile antrenorului Grigore Costescu nu au avut efectul scontat. Poate că mîine seară, în fața campioanelor Cehoslovaciei și a publicului nostru, baschetbalistele de la Politehnica vor fi, în sfîrșit, ele însele și... vor învinge la 15 puncte diferență. Hai, fetelor !

CIVILIZAȚIA SPORTULUI

FOTBAL ÎN OBOR

Exista pe vremuri o frumoasă și palpitantă tradiție a rivalităților fotbalistice de cartier. Și aproape fiecare mahala mai răsărită a Bucureștiului își avea echipa ei cu care se mîndrea, pentru care s-ar fi luat de piept cu orișicine și căreia îi dăruia tot ce avea mai bun. La rîndul ei, echipa, băieții se simțeau datori față de culorile cartierului, în mijlocul și din mijlocul căruia se ridicaseră, unde crescuseră de mici copii și-i cunoșteau toate pietrele, unde puseseră pentru prima oară piciorul pe minge, unde marcaseră primul gol, cel care nu se uită niciodată, și de unde mai tîrziu urcaseră treptele gloriei și celebrității. Și pe care mai ales nu-l uitaseră niciodată, oricît de amețitoare ar fi fost culmile atinse... Și mai exista de asemenea o largă camaraderie fotbalistică, care, pe deasupra animozităților de orgoliu, reușea să clădească, nezdruncinat, edificiul cinstei și moralei sportive, învingînd uneori cele mai mari adversități...

Era în primii ani de după terminarea războiului. Anii grei de lipsuri, dezorganizare și sărăcie. Programat pentru ora 10 dimineața, meciul dintre Unirea Tricolor și Venus avea să tranșeze, încă o dată, de data aceasta pe terenul de lîngă Gara de Est, rivalitatea acerbă dintre două echipe cu mare tradiție bucureșteană dar și dintre două cartiere cu veleități la fel de mari : Oborul și Grivița.

De-abia sosiseră „uniriștii" la teren și se pregăteau să se echipeze cînd, surpriza izbucni ca o bombă, electrizînd tribunele și repercutîndu-i ecoul pînă departe spre Gura Oborului. În timpul nopții magazia de sub tribune fusese spartă și echipamentul, absolut tot echipamentul, dispăruse. Surpriza primelor momente fu înlocuită curînd de panică. Venusiștii sosiseră grăbiți și jocul trebuia să înceapă. Ocazia așteptată a mult rîvnitei revanșe se topea ca ceara sub ochii tuturor. Situația era disperată și salvarea nu putea veni de nicăieri. Disperarea și deznădejdea se citeau pe toate fețele...

Și atunci, după o scurtă deliberare în tabăra adversarilor, aceștia din urmă propuseră o amînare de o oră pentru începerea ostilităților. O mașină porni în goană și magazinul unui generos se deschise larg, fără ezitări și fără bani, deși nu era echipa lui, pentru „unsprezecele" oborean. Și cînd tribunele începuseră să freamăte de nerăbdare, jucătorii celor două formații pășiră pe teren.

La sfîrșit n-a mai fost bătaie în tribune ca altă dată, iar spectatorii, oboreni și grivițeni, au aplaudat, umăr lîngă umăr și fără osebire, cel mai frumos meci dintre cele două echipe de mare tradiție bucureșteană și de veche rivalitate de cartier....

...Și, sincer să fiu, nu mai țin minte cine a cîștigat...

D. MANOILEANU

CÎND VOR „NARCIȘII"...

Faptul că studenții ieșeni — reveniți în toamnă în prima divizie — au reușit să ocupe al treilea loc pe podium, la sfîrșitul turului, ne îndreptățește să-i socotim alături de U.T.A., revelația ultimului sezon fotbalistic. Cum a fost posibilă o asemenea performanță ? În primul rînd pentru că la Iași jucătorii și-au schimbat mentalitatea față de sportul de performanță. Ei și-au dat seama că paharul și cărțile de joc nu fac casă bună cu fotbalul.

Ducînd o viață sportivă exemplară, pregătindu-se cu conștiinciozitate și, mai ales, luptînd pînă la sacrificiu în fiecare meci (Stoicescu II, deși și-a fracturat mîna în meciul cu Steaua, a refuzat să părăsească terenul !) — „narcișii" de pe Copou ne-au oferit explicații cît se poate de concrete ale „miracolului ieșean".

„Cu astfel de jucători îți este mai mare dragul să lucrezi — îmi spuneau la începutul acestui an cei doi antrenori, Ș. Justin și C. Laurențiu. Am reușit să-i convingem că menținerea locului în echipă depinde în primul rînd de ei. N-am folosit amenințări și pedepse, fiindcă nici n-a fost cazul. Singurul care a mai „scăpat" a fost Constantinescu și... a trecut pe banca rezervelor".

Am urmărit primele două antrenamente ale ieșenilor din acest an și pot să spun că la nici o altă echipă n-am mai întîlnit atîta pasiune în pregătire.

I-am rugat pe cîțiva dintre jucători să-mi vorbească despre cauzele comportării bune din toamnă și despre... retur.

ȘTEFĂNESCU — căpitanul echipei : „Muncă, muncă și iar muncă. Iată cheia succeselor noastre. În retur vrem să dovedim că locul III nu este o întîmplare".

VORNICU : „Pregătirea temeinică și disciplina. Apoi faptul că majoritatea jucătorilor sînt studenți a creat acea coeziune sufletească indispensabilă oricărei echipe, care nouă ne lipsea cu cîțiva ani în urmă. Sper să avem o comportare și mai bună în retur".

CONSTANTINESCU : „Dragostea pentru culorile clubului o consider factorul esențial. Cît despre mine, oboseala fizică și accidentul din toamnă m-au făcut să nu dau randamentul scontat. E drept că n-am fost ușă de biserică, dar m-a afectat foarte mult articolul din revista «Fotbal», în care am fost trecut alături de Coman și Răducanu. În primăvară voi face tot ce depinde de mine pentru a reveni în națională".

MIHĂILĂ — „evadatul" timișorean : „Am părăsit Timișoara fiindcă făcusem prea multe. Acolo nu mai puteam să mă reabilitez. Am avut un proces de conștiință. Continuînd calea pe care o apucasem, trebuia să renunț la fotbal și nu pot, prea îl iubesc mult. Nea Justin m-a înțeles și-i sînt recunoscător. Nu m-aș mai considera om dacă i-aș înșela încrederea. De cînd am venit la Iași parcă nu mai sînt... Mihăilă. Despre retur... în primul rînd vreau să joc".

Iată deci că pregătirile pentru retur au început sub cele mai bune auspicii, umbrite însă, din nefericire, de unele mici „amănunte". În ianuarie, sala și vestiarele de la stadionul „23 August" nu puteau fi folosite fiindcă nu aveau încălzire. Nu știm care este situația acum, dar trecerea acestei baze sportive în administrația clubului „Politehnica" o considerăm cea mai judicioasă soluție. În altă ordine de idei, condițiile climaterice, anul acesta mai nefavorabile ca oricînd, au constituit un impediment serios în pregătirea echipei. Antrenorii sperau — clubul a făcut și ceva demersuri — să-și poată continua pregătirile într-o țară cu climă mai blîndă. Au plecat alte formații și toți așteptau ca și echipa de pe locul III să aibă această posibilitate. Dar F.R.F. a trimis zilele trecute, spre Mediterană, echipele clasate pe locurile 4, 11 și 14 ! Tot mai rămînem tributari unor practici criticate ?

Dan VLAD

Redacția : Str. Brezoianu 13, tel. 14.02.15. Tiparul executat la Combinatul poligrafic „CASA SCÎNTEII" 60-466